

DOSTLUK TURNUVASININ ŞAMPİYONU SUSUZLAR

13'cü Köylerarası Dostluk ve Barış Turnuvası sona erdi. Divriği Kültür Derneği'nin geleneksel olarak düzenlediği turnuvanın bu yılki şampiyonu Susuzlar, 2'ci Beldibi, 3'cü Karakale oldu. Turnuvanın Centilmenlik kupasını ise Adatepe (Pingan) Köyü aldı. Ayrıca bu yılki oynanan turnuvanın gol kralı da 31 gol ile Beldibi Takımından Hasan Dilli oldu

DİVRİĞİ BELEDİYESİ ARSALARINI SATTI

Divriği'nin Uluzar tarafındaki (Sanayi Sitesinin üst tarafları, Turabi Ali Mahallesi) gecekondü önleme bölgesi olarak planlanan arsalar 11 Ocak'ta Belediye Encümen Salonu'nda açık artırma ile satıldı. Divriği Belediyesi'nin kasasına arsa satışından 800 bin(800 milyar) lira girdi. Gecekondü önleme bölgesi 1990 yılında yoksul ve dargelirlilerin ev sahibi olmaları için planlanmıştı.

Mesainin en uzun beş dakikası!

Yemek hizmeti sunduğumuz kuruluşlarda, her öğlen binlerce çalışan Keyveni'yi bekliyor, lezzetin adı Keyveni diyor.

Sizin çalışanlarımız ne diyor?

www.keyveni.com.tr / 0212 320 57 60 (pbx)

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● **DİVRİĞİ:** **AYLIK SİYASİ GAZETE** ● **1 OCAK 2010** ● **YIL: 4** ● **SAYI: 41** ● **www.divrigi.com.tr**

O Müdür görevden alındı

Divriği Gazetesi'nin açığa çıkardığı Hekimhan Devlet Hastanesi'ndeki yaralama olayı yargıya taşındı. Hekimhan Devlet Hastanesi Müdürü Nazmi Kurt görevinden alındı. 7 Ocak tarihinde ise hakim karşısına çıkarıldı. Nazmi Kurt hakkında 2,4 yıl ceza istemiyle dava açıldı. 23 Nisan 2009'da yaşanan yaralama

ALEVİLERE KARŞI ZİHNİYET SABİT

Divriği Gazetesi'nin 36'cı Sayısında "Alevisin Dediler Elini Kestiler" haberi yankı yaratmaya devam ediyor. Hekimhan Devlet Hastanesi Müdürü Nazmi Kurt aşçı İbrahim Gür'e Semanur Takmaz Alevidir, onun elini yemeklere sürdürme, Aleviler pisdir, onların elinin değdiği yenmez diyerek talimat verdiği idda edildi. Hastane Müdürü Nazmi Kurt'un bu sözlerini hastane çalışanı iki kişi de duydu. Aşçı İbrahim Gür, Semanur Takmaz'a elini yemeklere vurma talimatı verdi. Semanur Takmaz ise kulak asmayarak, yemek dağıtımını sürdürdü. 23 Nisan 2009 tarihinde Hekimhan Devlet Hastanesi'nde çalışan Aşçı İbrahim Gür, satırla Semanur Takmaz'a saldırdı, sağ elini kesti. Semanur Takmaz 25 gün işgöremez raporu aldı. Hekimhan Adliyesi'ne Hastane Müdürü Nazmi Kurt ve Aşçı İbrahim Gür hakkında suç duyurusunda bulundu. Semanur Takmaz'ın bu girişimi geçirtilirilek hasıraltı edildi, Müdür Nazmi Kurt ve aşçı İbrahim Gür görevlerinin başında kaldılar. Semanur Takmaz ise işten atıldı. Dava kapanacakken Divriği Gazetesi

yaşanan olayı haber yaptı. Haber kamuoyuna bomba gibi düştü. Olaydan 8 ay sonra Nazmi Kurt görevden alındı. Hakkında Mezheb aşağılamaktan ve yaralamaya sebebiyet vermekten 2,4 yıl ceza istemiyle dava açıldı.

AYRIMCILIKTAN 2,4 YIL İSTENİYOR

Malatya'nın Hekimhan ilçesi devlet hastanesi müdürü Nazmi Kurt hakkında, mutfakta çalışan bir kadına mezhebinden dolayı hakarettten 2 yıl 4 ay hapis istemiyle dava açıldı. Müşteki Semanur Takmaz (38) müdür Kurt'un eski aşçıya kendisi için, "Alevilerin elinin değdiği yenmez. Bu kadının elini birşeye vurdurma" diyerek mezheb ayırımı yaptığı ve hakarette bulunduğu iddiasıyla şikayetçi olmuş, eski aşçı ve bir memur olayı doğrulamıştı. Hastanenin yeni aşçısı İbrahim Gür'ün, müdür Kurt'un söylediklerini tekrar edip talimatını uygulamak istemesi üzerine tartıştığı Semanur Takmaz'ı sağ elinden kasten yaralamaktan yargılaması sürüyor. Kurt ilk duruşmada suçlamayı reddederken, iki hastane personeli müştekiyi lehine ifade verdi. Takmaz olaydan sonra hastaneden atılmıştı.

Berna AKTAŞ (Semanur TAKMAZ'ın Avukatı)

BU ÇAĞDA BU KAFA

BİRSEN BAYAR UYGUN

HEKİMHAN Devlet Hastanesi yemekhanesinde 23 Nisan 2009 tarihinde satırla yaralama olayı yaşandı. Hastane mutfağında çalışan İbrahim Gür mesai arkadaşı Semanur Takmaz'ı satırla sağ elinden yaraladı. Olay basit bir kavga gibi geçirtilirdi. Yaralamaya giden yolun aylar önceden hazırlanarak bu noktaya getirildiği ortaya çıktı. Hekimhan Devlet Hastanesi'nde yaralamaya giden yol özet olarak şöyle yaşandı: Hastane personelinin bir kişi, **Semanur hanım, siz yemek dağıtımına karışmayın, temizliğe bakın** diyor. Semanur Takmaz da, temizliğe de yemek dağıtımına da bakacağını, çünkü görevinin bu olduğunu söylüyor. Bir zaman sonra başka bir çalışan, Semanur Takmaz'a yemeklere elini sürmemesini tekrar söylüyor. Peşinden de, bu talimatı, hastane müdürü, Nazmi Kurt'tan aldığını, Nazmi Kurt'un, Aleviler pis'dir onların elinin değdiği yenmez, dediğini Semanur Takmaz'a söylüyor. Sonunda olan oluyor, yine yemek dağıtımıyla ilgili yapılan tartışmada aşçı İbrahim Gür satırla Semanur Takmaz'a saldırıyor, sağ elini kesiyor. Takmaz 25 günlük iş göremez raporu alıyor. Daha sonra, Semanur Takmaz davacı oluyor, Hekimhan Adliyesi'ne suç duyurusunda bulunuyor ifadesinde "Alevi olduğu için elinin kesildiğini, ayrımcılığa tabi tutulduğunu ve şahitlerinin olduğunu" söylüyor. Sonuç ne mi oluyor? Semanur Takmaz'ın suç duyurusu işleme bile konmuyor, hasıraltı ediliyor. Semanur Takmaz'a yapılanlar yapanların yanına kar kalıyor. Yapılanlar yetmezmiş gibi Semanur Takmaz'ı işten de atıyorlar. Semanur Takmaz sesini hiç kimseye duyuramıyor. Ama bir gün, bu olayı tesadüfen öğrenen Divriği Gazetesi Muhabiri bu olayın detaylarını öğrenerek gazetesi için haber yapıyor. Divriği gazetesi olarak biz de bu haberi Cumhuriyet, Hürriyet, Taraf Gazetesi'ne ve birçok ulusal gazeteye veriyoruz ama hiçbir bu haberi yayımlanmaya değer görmüyor. Aylar sonra bu olayı, Vatan, Haber Türk ve Akşam gazeteleri küçük bir yer ayrılarak haberleştireyorlar. Divriği Gazetesi olarak başından beri takip ettiğimiz bu haksızlığın takipçisi olmaya devam edeceğiz ve soruyoruz sizlere; Bir hastane müdürünün görevi bu mudur? Bu hastane müdüründen her yurttaş eşit olarak hizmet alabilir mi? Başında böyle bir müdürün olduğu hastane personeli özgürce sağlık hizmeti verebilir mi? Bu müdürün zihniyetinde olan yüzlerce yetkilinin kamusal alanlarda görev yaptığını bilmeyen var mı? İnancıları inançlarına, düşünceleri düşüncelerine, dilleri de dillerine uymayanları kafir, bölücü, vatan haini gibi görmeye daha ne kadar devam edecek bu zihniyet?

Yazarlar...

	Haydar YALÇIN
	Müslüm DOĞAN
	Beyzade ÖZKAHRAMAN
	Nilüfer MURATOĞLU
	Mustafa TARAKÇI
	Muharrem YAĞBASAN
	İsmail ÇINAR
	Esat KORKMAZ
	Sadık ÇELİK
	Hıdır ÇAM
	İ.Hakkı KARACA
	Ataner YILDIRIM

İç Sayfalar

DKD'ye Ziyaret	2'DE ↗
Unutulmasınlar Diye	4'DE ↗
Tekel İşçilerine Ziyaret	5'DE ↗
Kültür Sanat	6'7'DE ↗
Etkinlikler	8'DE ↗
Yazı Dizisi	4'DE ↗
Ankara Haberleri	10'DA ↗
13. Turnuva	11'DE ↗
Nurettin Özcan	12'DE ↗

CHP İlçe Kongresi yapıldı

CHP Divriği İlçe Kongresi yapıldı. Yapılan seçimler sonucu eski ilçe başkanı Hüsametdin Kırkayak yeniden ilçe başkanı oldu. Kongrede 41 kişi CHP'den istifa etti. İstifa edenler yaptıkları basın açıklamasında Belediyenin çalışmalarını ve ilçe yönetiminin ayrımcı tutumlarının olduğunu gerekçe göstererek istifa ettiklerini duyurdular.

Mehmet Atay Ödülleri verildi

İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin geleneksel olarak düzenlediği Mehmet Atay Ödülleri sahiplerini buldu. Atilla İlhan Kültür Merkezi'nde yapılan ödül törenine, Mehmet Atay'ın Ablası Zeynep Kılıç, Abisi Zeynel Atay ve birçok kişi katıldı.

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müşavirlik Hizmetleri
- İthalat ve İhracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teşvik Takibi • TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamaları • Tercüme
- Teminat Çözümleri • Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61 info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

İADE ADRESİ
Nakilbent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

MUSTAFA TARAKÇI

Parti Kurma

Değerli okurlarım, bu yazımda prensip olarak üzerinde söz söyleme hakkı görmediğim, daha doğrusu herkesin kendi vicdan muhakemesine bırakılması gerektiğine inandığım din/inanç önderliği konusunda bir düşüncemi sizlerle paylaşmak istedim. Bu gazetede de zaman zaman inanç önderleri ile söyleşiler-röportajlar yapılmakta, onların görüş ve düşünceleri sizlere aktarılmaktadır.

Bilindiği gibi Alevilikte inanç adına söz söyleme yetkisine sahip olan kişiler "dedeler" dir.Dedeler,dini törenlerde, cenaze merasimlerinde din ve mezhep hakkında görüş ve önerilerini sözlü olarak ortaya koymaktadırlar.Hocaların olduğu gibi dedelerin de din hakkında basına yansıyan görüş ve düşünceleri pek yaygın bir uygulama biçimi değildir.Din adamları konuşma ve davranış biçimleri ile taliplerinin, cemaatlerinin manevi zenginliğini artırmayı hedef alır.

Bunun dışında vakıf başkanları, federasyon başkanları, dernek başkanları gibi farklı adlar altında toplum önderliğine soyunan kişilerin en evvel ve her şeyden evvel yapacakları temel görev, gösterecekleri ana gayret ,o toplumun "ekonomik ve kültürel" kalkınması ve yücelmesidir.Hiçbir vakıf, federasyon ve dernek başkanının bu anlamda din adına ahkam kesmek yetkisi ve görevi olmaması gerekir.o görev dedelere, babalara düşen bir görevdir.

Bu önderlerin ele alması gereken iki konu:

1. Ekonomik kalkınma 2. Eğitim ve kültürdür.

1. Ekonomik kalkınma Cumhuriyet Tarihi boyunca, onca çağdaş, aydın, laik tutum, aile ve cemiyet yapısına rağmen layık olduğu ekonomik düzeye olduğu söylenemez. En az 1000 kişi istihdam eden, en büyük 500 şirket içinde yer alan kaç kişi sayabilirsiniz? Üç veya beş kişi diyelim. Bu durum % 20'lerde olduğunu söylediğimiz sayısal durumumuzla uyumlu mudur?

İşte mesele burada değerli okurlarım.

Alevi- Bektaşî toplumunda, toplum önderliğine soyunan kişilerin ele alması gereken en önemli ve öncelikli konu ekonomik olarak daha ileri gitmek, ilave istihdam yaratmak, işsiz güçsüz, geçinmeye muhtaç sayısını aşgariye indirmek yollarını araştırmak,bulmak ve bu konularda tedbir almak, tavsiyelerde bulunmaktır.Kısacası Vakıf, federasyon ve dernekler, ekonomik ve kültürel konularda kurulmuş örgütlerdir. Siyasi partiye dönüşmezler, siyasi parti gibi faaliyet gösteremezler.

Siyasi Partiler, bütün ülkeyi kucaklayacak eylem ve işlemler yapmak durumundadırlar. Demokratik hak ve özgürlüklerin en güçlü bir şekilde savunulduğu teşkilatlanma şekli siyasi partilerdir.Koalisyon olursa bile temsil ettiği toplum kesimi için önemli hizmetlerde bulunmak bile mümkündür.

Ancak, siyasi partiler mevcut vakıf, federasyon ve dernekler dışında düşünülmeli, sap ile saman birbirine karıştırılmamalıdır.Din ve siyaset iç içe girmemelidir.

Bir lider çıkar, en az yedi kişi ile partisini kurar; tüzüğünü, programını yapar, başlar çalışmaya... Yeni bir parti kurmak mı yoksa en yakın bir partiyi daha da güçlendirmek mi ? Stratejik olarak cevap bulunması gereken temel sorun budur. İyi düşünmek lazım!

Dr. Beyzade ÖZKAHRAMAN
Yaşam Hastanesi Başhekimi

Değerli Okurlarım, Elinizdeki DİVRİĞİ GAZETESİ yayın hayatına başladığından bu yana, bana ayrılan bu bölümde öykü yazıyorum. Bu öyküler okuduğum yüzlerce kitaplardan derlenerek çıkarılıp buraya konulmaktadır.

Gelen yoğun istek üzerine gelecek sayıdan itibaren mesleğimle ilgili yazılar yazmaya başlayacağım. "YAŞAMDA SAĞLIK" başlığı altında sizlerin sağlık sorunlarınıza bu köşeden çözüm önerileri sunacağım. Yönetim

Kurulu Başkanlığı ve Başhekimliği'ni yapmakta olduğum YAŞAM HASTANESİ'nde birbirinden değerli Profesör, Doçent ve Uzman Doktor arkadaşlarım çalışmaktadır. Bu nedenle sorunuz hangi meslektaşımın branşını ilgilendiriyorsa onun tarafından yanıtlanacaktır. Bana ulaşabileceğiniz mail adresim aşağıdadır. Adını açıklamak istemeyen okurlarım rumuz kullanabilir. Sağlıklı ve mutlu bir yaşam dileğiyle, sevgiler ve saygılar sunuyorum.

email: info@yasaminiz.com

CHP Divriği İlçe Kongresi yapıldı

CHP Divriği İlçe Kongresi 26 Aralık 2010 tarihinde Belediye Meclis Salonu'nda yapıldı. Divan Başkanlığını CHP Sivas İl Başkanı Bülent Renda Deniz'in yaptığı kongreye, CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, CHP Sivas eski milletvekili Mahmut Işık katıldı. İlçe yönetiminin ve Belediye Başkanı Hakan Gök'ün uygulamalarını beğenmeyen 41 kişi CHP'den istifa etti.

Cumhuriyet Halk Partisi Divriği İlçe Örgütü Olağan Genel Kurulu yapıldı. 26 Aralık tarihinde Belediye Meclis Salonu'nda yapılan kongreye 200 kişi katıldı. CHP kongresinde Divan Başkanlığını CHP Sivas İl Başkanı Bülent Renda yaptı. Kongreye, CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, CHP Sivas eski milletvekillerinden Mahmut Işık, Çetinkaya Belediye Başkanı Gazi Şentürk, katıldılar. 204 delegenin olduğu Divriği CHP İlçe kongresinde seçimlere tek liste olarak gidildi. Divan başkanının seçilmesinden sonra açılış konuşmasını yapmak için Hüsamettin Kırkayak kürsüye geldi. İki yıllık yönetimleri zamanındaki çalışmalarını anlatan Hüsamettin Kırkayak, yerel seçimlerdeki çalışmalarına değindi. Hüsamettin Kırkayak, yerel seçimlerde Divriği'yi AKP'nin elinden kurtarmak için çok çaba harcadıklarını ama başarıldıklarını söyledi. Hüsamettin Kırkayak seçim sürecinde Divriği'deki sol ve sosyaldemokrat partilerle ortak aday konusunda görüşmelerini, İP (İşçi Partisi) ve DSP'den bekledikleri cevabı aldıklarını ÖDP'nin ise diğer seçimlerdeki gibi hatalarını devam ettirerek karşılarında aday çıkardığını, sağın ekmeğine yağ sürdüğünü söyledi. Kırkayak daha sonra şöyle devam etti. Ben herkesin huzurunda DSP İlçe Başkanı sayın Tufan Erdoğan'a ve İP İlçe Başkanı Zeynel Sarpdağ'a bu onurlu davranışlarından dolayı teşekkür ederim. 29 Mart tarihinde bize destek olan partililerimize, üyelerimize ve yöneticilerimize teşekkür ederim, Belediye başkanlığı ile beraber 7 meclis üyeliği ve

2 İl Genel Meclis Üyeliğini partimize kazandırdık dedi. Seçimlere tek liste olarak gidildi Hüsamettin Kırkayak yeniden CHP İlçe Başkanı seçildi. Yönetim kurulu ise şöyle oluştu, İsmail Türk, İsmail Gençay, Veyis Koçkaya, Hasan Enöz, Mahmut Yıldız, Enver Sönmez, Mahmut Erdinç, Bekir Toptaş, Sadık Güller, Hüseyin Göçer, Ali Çimen, S.Ali Küpeli, Abbas Karabulut, Süleyman Erdoğan, Yılmaz Gedik, Gazi Erdoğan,

Hakan Gök, İsmail Türk, İsmail Gençay, Veyis Koçkaya, Hasan Enöz, Enver Sönmez, Aytekin Özgür, Mahmut Yıldız, Bekir Toptaş, Yalçın Kaya, Cafer Çakmak, G.Orhan Türkyılmaz, Mehmet Aydın, Nurettin Özbek, İsmail Demir, Haydar Kaplan, Nurettin Akbiyık, Hasan Erdivan, Sadık Güller, Hüseyin Göçer, Ali Çimen, S.Ali Küpeli, Abbas Karabulut, Süleyman Erdoğan, Yılmaz Gedik, Gazi Erdoğan,

Hıdır Ömür, Ali Özdemir,Abusef Ekiz, Metin Baloğlu seçildiler. MUHALEFET İSTİFA ETTİ Divriği CHP ilçesinin iyi yönetilmediğini söyleyen bir grup kongrede söz alarak konuşmak istedi, Divan Başkanı Renda Deniz muhalefet yapan kesime söz vermedi. Bunun üzerine istifa dilekçelerini yazarak divana veren 41 kişi CHP den istifa ettiler. İstifa eden üyeler gerekçe olarak de Hüsamettin Kırkayak'ı, Nurettin Akbiyık'ı ve Divriği'de seçilmeyen birtakım çıkarcı CHP yöneticilerinin yeniden seçilmemesini istediklerini bunu önleyemediklerini söylediler. Belediye'nin kazanıldığını ama arkasın gelmediğinin, ilçe yönetiminin ve belediye başkanının partilileri dışlayıp dar bir arkadaş grubu haline geldiğini bu gidişle CHP'nin Divriği'de iyi bir belediyeçilik yapamayacağını söylediler. Daha sonra da istifa dilekçelerini divan başkanına vererek kongre salonunu terk ettiler. Divriği CHP'den Duran Zaman, Arife Cebeli, Ahmet Ağkün, Cahide Özcan, İbrahim Sarı, İbrahim Cebeli, Seher Aydoğmuş, Hüseyin Öztürk, Ümit Ünal, Muharem Kaya, Kibar Küçük, Hıdır Toptaş, Ertan Türker, Müslüm Aydoğmuş, Kemal Sarıtepe, Sati Yıldız, Kamber Özdemir, Döne Toptaş, Güllüzar Ercan, Aziz Yalçın, Garip Gül, Baki Ercan, Engin Sönmez, Muharrem Öztürk, Veli Önal, Hüseyin Özcan, Menekşe Ünal, Mıhrıban Öztürk, Dilber Yalçın, Derviş Özdamar, Hüseyin Küçük, İlyas Ünal, Sati Doğan, Rüstem Sukuşu, Ercan Türkmen, Elif Cebeli, Servet Gündoğdu, Ali Karakoç, Hüseyin Türker toplu olarak istifa ettiler.

Avrupa'lı sendikadan DKD'ye ziyaret

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) Divriği Kültür Derneği'ni ziyaret etti. Türkiye'nin çeşitli kurumlarını zaman zaman ziyaret eden Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, Divriği Kültür Derneği'nin geçmişini ve bugününü öğrenmek istediklerini söylediler. İstiklal Caddesi'ndeki dernek merkezinde yapılan görüşmeye birçok dernek üyesinin yanı sıra dernek başkanı Ali Durmuş ve yönetim kurulu üyeleri katıldılar

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) ve DİSK temsilcilerinden oluşan kalabalık bir heyet derneğimizi ziyaret etti. Bu ziyaret programında, köyden kente göç olgusu, Türkiye'de demokratik kurumların işleyişi ve örgütlenişi, Divriği Tarihi ve Divriği, Divriği Kültür Derneği yapısı gibi konular üzerinde görüş alışverişisi yapıldı. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nu bilgilendirmek için bir de slayt gösterisi sunuldu. İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin yapısı, çalışmaları ve faaliyetleri konusunda Dernek Başkanı Ali Durmuş bir sunum yaptı. Durmuş Divriği'de göç olgusunu, Divriği madenlerini, Divriği tarihini ayrıntılarıyla

anlattı. Daha sonra ikinci bölüme geçildi. Bu bölümde İstanbul Divriği Kültür Derneği yönetimi tarafından görevlendirilen

Hüseyin Gülseven Divriği Kültür Derneği'nin geçmişini ve bugününü anlattı. Daha sonra soru cevap bölümüne

geçildi. Bu bölümde Avrupa Sendikalar Konfederasyonu temsilcilerinin sordukları sorular cevaplandırıldı.

FIDIL
AĞAÇ MAMÜLLERİ
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

• KAPI PANELİ • SUNTA
• SUNTALAMA
• MDF • MDF LAM
• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi 8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98 • e-musapala@tnn.net

Cem TV

Ali Haydar Timisi ile...
Anadolu'nun 7 Rengi

Cem TV'de...

Hastane Müdürüne 2,4 yıl isteniyor

Divriği Gazetesi'nin haberi etkili oldu Hekimhan Devlet Hastanesi Müdürü Nazmi Kurt görevinden alındı. 23 Nisan 2009 tarihinde Hekimhan Devlet Hastanesi Yemekhanesi'nde Semanur Takmaz'a

satırla saldırılmış eli kesilmişti. Hekimhan Devlet Hastanesi Müdürü Nazmi Kurt'un aşçı İbrahim Gür'e Semanur Takmaz Alevidir, pistir onun elini yemeklere vurdurma dediği, iki şahit tarafından duyuldu.

O MÜDÜR MECLİSLİK

CHP Kahramanmaraş Milletvekili Durdu Özbolat Gazetemizin (Ağustos 36, sayı) "Aleviğin Dediler Elini Kestiler" haberini TBMM gündemine taşıdı. Özbolat AKP'nin Alevi açılımını da kastederek, İnceceviz Başbakan Tayyip Erdoğan'ın cevaplamasını istedi. Sağlık Bakanlığı Müfettişleri Hekimhan

Hastanesi'ni ahluka aldı, bütün personeli sorguluyor. 1 Ekim tarihinde yapılan mahkemede Hastane müdürü Nazmi Kurt ifade verdi. Hekimhan Hastanesi personeli iki kişi mahkemede, Nazmi Kurt'un Aleviler pistir, onların elinin değdiği şeyler yenmez sözünü söylediğini ifade ettiler.

HASTANE MÜDÜRÜNE MEZHEBE HAKARETTEN 2,4 YIL

"Yemeğe sürme" deyip elini satırla kestiler

Malatya'nın Hekimhan ilçesi devlet hastanesi müdürü Nazmi Kurt hakkında, mutfakta çalışan bir kadına mezhebenden dolayı hakaretten 2 yıl 4 ay hapis istemiyle dava açıldı.

Müşteki Semanur Takmaz (38) müdür Kurt'un eski aşçıya kendisi için, "Alevilerin elinin değdiği yenmez. Bu kadının elini birşeye vurdurma" diyerek mezhep ayrımı yaptığı ve hakarete bulunduğu iddiasıyla şikayetçi olmuş, eski aşçı ve bir memur olayı doğrulamıştı. Hastanenin yeni aşçısı İbrahim Gür'ün, müdür Kurt'un söylediklerini tekrar edip talimatını uygulamak istemesi üzerine tartıştığı Semanur Takmaz'ı sağ elinden kasten yaralamaktan

AYRIMCILIĞA DAVA

7 Ocak 2010 günü görülen ilk duruşmada sanık, müşteki ve tanıklar hazır bulundu. Kurt yazılı ifade verip suçlamayı reddetti. Takmaz, "Hastane yemekhanesinde çalıştığım sırada sanık benim Alevi olduğumdan bahsederek, 'bunlar pistir, Alevilerin ellerinin değdiği yenmez, elini bir şeye vurdurmayın' diyerek mezhepçilik yaptı, hakaret etti. İşyerinde mezhepçilik ve ayrımcılık, İslam dinine ve yasalara aykırı" dedi. Takmaz, yeni aşçı İbrahim Gür'ün de hakaret edip satırla saldırarak elini yaralandığını söyledi.

İKİ TANIK KADIN LEHİNE İFADE VERDİ

Hastanenin eski aşçıbaşı Osman Keskin olayı şöyle anlattı:

"Devlet hastanesinde açıcılık yaptığım zaman müdür Nazmi Kurt beni çağırdı, 'ustam Sema hanım Alevi. Elini yemeğe sürmesin' dedi. 'Niye' diye sordum. 'Bunlar pistir' dedi. Ben Sema hanımın temiz ve titiz, işine bağlı ve dürüst olduğunu söyledim. 'Ben memnunum, insanlara mezhep ayrımı yapmam' dedim. Müdürle ara sıra Cuma namazına giderdik, kendisiyle sorunun yok ama yalan söylemem doğru olmaz. İşten ayrıldığım zaman Sema hanıma 'müdür bey Alevisin diye senin yemeğe elini sürmeni istemiyor, haberin olsun, dikkat et' dedim."

Memur Sadık Çavuş, "Aleviler temiz olmaz, elinin değdiği yenmez" ifadesini Kurt'un ağzından bizzat duyduğunu söyledi.

SATIRLI SALDIRI DAVASI SÜRÜYOR

Hastanenin aşçıbaşı İbrahim Gür hakkında sulh ceza mahkemesinde açılan dava sürüyor. 23 Nisan 2009 tarihinde hastane mutfağında çalışırken aşçı İbrahim Gür'ün, müdür Kurt'un talimatını Semanur Takmaz'a hatırlatarak aşağılayıcı şekilde, "Sen elini yemeğe sürme, temizliğini yap" demesi üzerine müşteki "neden elimi yemeğe sürmeyeyim, elimde ne var?" diye karşı çıktı. Tartışma sırasında aşçıbaşı Gür'ün elindeki satırla saldırarak sağ elini yaraladığı Takmaz'ın eline 9 dikiş atıldı, 25 gün iş göremez raporu verildi. Sanık Gür mahkemede olayın "kazaen" meydana geldiğini iddia etti.

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İş Yapıyor?
- Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz "Divriğili İşadamları Rehberi"nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği'lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

Kul Himmet Üstadım

Bu Gazete Divriği Gazetesi olduğu için ilk önce Divriğili Ozan ve Şairleri yazmaya çalışıyorum. Daha sonra Sivas genelinde ve yurt genelinde ozanlarımızı şairlerimizi de yazmaya devam edeceğim. Araştırmalarımda görüyorum ki isim benzerliklerinden yazılan şiirleri türküler herkes kendi araştırdığı Şair'e mal etmeye çalışmıştır. Bu durumda okuyucunun kafası karışıyor ama gene de aşağıda sizlerle paylaştığım tanıtımı zevkle okuyacağınıza inanıyorum. Aşık Edebiyatının en önemli kaynaklarından olan cönkler, incelendikçe her geçen gün yeni isimler yahut bilinen şairlerin yeni şiirleri gün yüzüne çıkmaktadır. Araştırmacı yazarlarımız sağ olsunlar emek verip araştırıp sitelerinde bunları yayınlamaktadırlar. Ben Divriğili şair ve ozanları da yazarken değişik sitelerde değişik araştırmacıların yazılarını araştırıp buluyor sizinle paylaşmaya çalışıyorum. Araştırdığımda hayatımıza girmiş türkü sözlerinin esas yazarlarını gördüğümde seviniyor daha derinden tanımak istiyorum. Dedim ya türküler şiirler hayatımıza girmiş bir kere, haz duyarak söylediğimiz Seyyah Oldum Şu Âlemi Gezerim veya Gafil Kalma Şaşkın Bir Gün Ölürsün gibi türküler yazanın Kul Himmet Üstadım olduğu gibi.

Aşık Edebiyatında Alevi-Bektaşî inancıyla ortaya atılmış binlerce şiir vardır. O şiirlerde 12 İmam, Kerbela Hadisesi, Menkıbeler, Bektaşîlik edep ve erkânları anlatılır. En çarpıcı şiirleri Nesimi, Fuzuli, Hatayi, Pir Sultan Abdal, Virani, Kul Himmet ve Yemini yazmıştır. Bu şiirler 7 Büyük Alevî - Bektaşî şair ve şiirleri olarak bilinir. Bu şairler arasında Kul Himmet hakkında pek fazla bir araştırma yoktur. Kul Himmet Üstadım olarak bilinen 2 ayrı aşışın şiirleri de Kul Himmet'in sanılmaktadır. Bu aşıklar Divriği'nin Örenik köyünden İbrahim'le İmranlı'nın söğütü köyünden Hacik kız(hatice kız) dır. Diğer taraftan Sefil Kul Himmet, Öksüz Kul Himmet, Geda Kul Himmet mahlaslı şiirlerin varlığı daha da karışık bir durum yaratmaktadır.

KUL HİMMET ÜSTADIM

Divriği'nin Örenik köyünde doğdu. Asıl adı İbrahim'dir. Yine aynı köyde öldü. Ölüm ve doğum tarihleri belli değildir. Tahminen bundan yüz sene evvel öldüğü sanılmaktadır. Doluyu Kul Himmet'ten içtiği için onu üstat tanımıştır. Meşhur Kul Himmet ile Aşık İbrahim'i bir birinden ayıran fark üstadım kelimesidir. Kul Himmet üstadım mahlaslı şiirler Kul Himmetin değil aşık İbrahim' indir. Bütün cönk, mecmua ve neşriyatta şiirleri Kul Himmet'e mal edilmiştir. Meşhur Kul Himmetle Aşık İbrahim'i birbirinden ayıran en bariz fark yalnız "Üstadım" kelimesidir. Kul Himmet Üstadım mahlaslı şiirler Kul Himmet'in değil, bittabi İbrahim'indir. Asıl adının İbrahim olduğunu, hem ihtiyaçlar hem de aşık İbrahim de bir mana söyler. Ben gidersem ismim kalsın dillerde beytiyle kendisi söylemektedir.

Bu muhitin şairi olduğunu şiirlerinde sık sık geçen mahalli semtlerin adlarından da anlayabiliriz. Bir gün ayın-i cem'de dede tarafından düşün edilmiş. Her nereye gitti ise kimseden yüz bulamamış. Yedi sene serserice dolaştıktan sonra yegâne çareyi yine aynı dedeye yalvarmakta bulmuş. Şairimiz, mevzularını yalnız tarikattan değil, içtimai hayattan da almıştır. Bir kızın gelin olduğu evde dirlik edemeyip, kahrından ölmesi; yağmur yağmadığı zaman köylülerle beraber yağmur duasına çıkması ve bir kömür gözlünün derdi zaman zaman onun şiirlerinde yer almıştır. Bu şiirlere yalnız muhitimle değil, Türkiye'nin her tarafındaki Bektaşî mecmualarında rastlamak mümkündür.

Kul Himmet, Üstadım, belli başlı şairler arasında yer almağa layık kıymetlerdendir. İbrahim Aslanoglu hazırladığı Kul Himmet Üstadım (19959 adlı kitapta 84 şiirini yayımlamıştır)

SEYYAH OLUP ŞU ALEMİ GEZERİM

Seyyah olup şu âlemi gezerim
Bir dost bulamadım gün akşam oldu
Kendi efkârıma okuryazarım
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Bozuk şu dünyanın temeli bozuk
Tükendi daneler kalmadı azık
Yazıktır şu geçen ömre yazık
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

İki elim gitmez oldu yüzümden
Ah ettikçe yaşlar gelir gözümden
Kusurumu gördüm kendi özümden
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

Kul Himmet üstadım ummana dalam
Gidenler gelmedi bir haber alam
Abdal oldum şal giydim bir zaman
Bir dost bulamadım gün akşam oldu

DUYURU

Divriği Gazetesi aboneleri

üyelik ücretlerini

aşağıda belirtilen hesap

numarasına ödeyebilirler.

DİVRİĞİ GAZETESİ ABONE HESAP NUMARASI

Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Birsan Bayar Uygun Adına
Hesap Numarası: 62067655
IBAN: TR500006701000000062067655

UNUTULMASINLAR
DİYE

YAZI DİZİSİ 4

Bağımsızlık, Demokrasi ve
Sosyalizm Mücadelesinde
kaybettiğimiz Divriğililer

Hazırlayan

Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr

Türkiye 1950'lerden 1980'lere kadar siyasal ve ekonomik olarak çalkantılı bir dönemi birarada yaşadı. Bu çalkantılı dönem haliyle kendi siyasal atmosferini yarattı. Bugün Türkiye'deki rejimin ve devletin oturduğu iklim bu soğuk savaş zihniyetinin devamı olarak bugünlere kadar geldi. Türkiye modern çağın gerekliliklerini, kamusal alanda ve sokakta hiç bir zaman yaşamadı. Türkiye'de ne doğru dürüst liberal sağ siyaset çizgisi oluştu, ne de sol ve sosyaldemokrat bir hat. Bu iki çizginin ötesindeki Marksist ve sosyalist hareketler de dönemin koşulları gereği kendi mecralarında güçlü bir kitle desteği

almalarına rağmen siyasal sürekliliklerini sağlayamadılar. O günün koşullarında fedakarca canını dişine takan devrimciler bu yönüyle hatırlanmalıdır. Onların hatıraları bizde böyle kalmalıdır. Yeni bir siyasal çıkış isteniyorsa eğer, bu hiç bir zaman gökten inmeyecek. Bu siyasal dalga hamasi laflarla da oluşmayacak. Kötü bir dönemden geçerken daha da kötü bir dünyalara kapı aralamadan, geçmişin deneyimlerinden de yararlanarak yolumuzu açmalıyız. Umudumuzu kıracak çok kötü şeyler yaşadık, bunlar doğru. Şimdi umudu ve hayatı güzelleştirme zamanı, şimdi gerçeği hatırlama zamanı

Mücadeleye adanmış bir hayat

İsmail Şahin Divriği Kilisecik Köyü'nde doğdu. 1980 yılı Mayıs ayında ise Adana Cezaevi'nden firar ederken tünelde öldürüldü

Çantasından çıkardığı kitabı armut ağacının gölgesinde saatlerce okudu. Yaz sıcaklığında gölgede kitap okumanın keyfini çıkarıyordu. Kitabı okurken gözleri yorgunluktan kapanıp dalıyordu. Kendisini öyle vermişti ki kitaba okuduğu kitabın kahramanıyla aynılaşıyordu sanki. Elinde sıkıca tuttuğu kitap Che Guevara'nın, Gerilla Günlükleri'ydi. O zamanlar bu kitap öyle ünlü bir kitap ki, her devrimci bu kitabı okumaya mecbur gibi sayıyordu kendisini. Kitapta Che Guevara'nın Küba'da ve Bolivya'da yaşadığı gerilla mücadelesindeki deneyimler ve anılar yazıyordu. İsmail kitabı okurken birden karşısındaki kocaman kaya parçasına baktı. Sonra da o kaya parçasını oradan nasıl yok edeceğini düşündü. Bir gerillanın böyle bir kayayı oradan kaldırması gerektiğinde ne yapacağını düşündü. Hızla köye geldi, kazmayı küreği aldı ve kayanın altını oymaya başladı. Kayayı yerinden oynattı ama deviremedi. Ertesi gün kayanın altına dinamit yerleştirdi ve patlattı kaya parçalandı, yuvarlandı gitti aşağılara doğru. Akşam eve geldi, rahat ve huzur içinde yattı. Ertesi gün bir gerillanın aç kalmadan doğada nasıl ayakta kalacağını düşündü. Çaltı Çayı'na geldi. İrmakta koca koca balıklar ılıyle nasıl yakalayacağını denedi. Balıkları taşların aralarına, kayanın kovuğuna sürdü. Elini kovuklara, taşların altlarına soktu, elleri soyuldu, kanadı. Eli boş döndü eve. Bir daha denedi, bir daha denedi. Hiç yılmadan denedi. Birgün koca bir Çaltı Sazanı'nı taşın altından çekti çıkardı. Gözleri ışıldadı. O günden sonra da hangi taşın altında balık olacağını öğrendi. Elini uzatıp yakaladı sert kabuklu Çaltı Sazanlarını.

OKUL YILLARI

İsmail Şahin ilkokul'dan liseyi bitirene kadar Cüreğ'te okudu. İlkokul'un ilk yıllarında babası İsmail'i kuran kursuna gönderdi. İsmail kısa bir sürede arapça öğrendi. Kuran Kursu hocası İsmail'e fazla dayanmadı. Her ders çileden çıkan hoca İsmail 'i kurstan attı. İsmail liseye başladığında Türkiye'nin her yeri gibi Divriği de siyasal mücadeleden odayı almıştı. İsmail Devrimcilerle tanışıyor, Maden işçileriyle tanışıyor, demiryolu işçileriyle tanışıyor. Onların sorunlarını dinliyor, işçi mücadelesinin içerisinde bir nefer gibi mücadelesini sürdürüyordu.

ÜNİVERSİTE YILLARI

İsmail 1974 yılında Ege Üniversitesi İktisat Fakültesini kazandı, İzmir'e gitti. İsmail Divriği'de başladığı siyasal mücadelesi İzmir'de Devrimci Gençlik(DEV GENÇ) hareketi içerisinde sürdü. Kısa bir süre içerisinde tanındı öne çıktı. DEV GENÇ'in unutulmaz simaları arasına girdi. Tarım

İsmail ŞAHİN ve Annesi Zülal ŞAHİN (Adana Cezaevi 1980)

işçilerinden tütün üreticilerinin sorunlarına, gecekondulu yoksullardan, öğrenci sorunlarına kadar geniş bir alanda çalıştı. Konuşması ve ikna kabiliyeti öyle güçlüydü ki İsmail'in anlattığı her konu karşısındakini bir anda etkiliyordu. 1976 yılında Divriği Maden işçileri sendikal alanda bir çalışma başlattılar. İşçiler birkaç ay sonra yapılacak sendika kongresinde yeni bir mücadele hattı açacaklarının işaretini veriyorlardı. Erzurum'dan Mahmut Yıldırım, İzmir'den de İsmail Şahin Divriği'ye geldiler. Maden işçileriyle aylarca tartışılar, konuşular. İşçilerin derlerini sorunlarını ve isteklerini dinlediler. Kongre günü geldi çatı. Türkiye Sendikal Hareketi içerisinde hiç olmayan birşey oldu o kongrede. İşçiler TÜRK-İŞ'den topluca istifa ederek, DİSK YERALTİ MADEN İŞ Sendikasına geçtiler. O kongre bir sendikanın sonu diğer bir sendikanın da başlangıcı oldu. DİVRİĞİ GREVİ BAŞLADI DİSK-YERALTİ MADEN İŞ Sendikası 1977 yılında Divriği Madenlerinde grev kararı aldı. Bu grev Divriği'nin siyasal hattında önemli bir dönüm noktası oldu. Köylüler, esnaflar, öğrenciler ve Divriği halkı maden

işçileriyle birlikte hareket etti. Bu grevin başarıya ulaşmasında İsmail Şahin ve Mahmut Yıldırım önemli sorumluluklar üstlendiler. İşçilerin ve sendikanın her istediği toplu sözleşme belgelerine geçti. Grev işçilerin isteklerinin kabulü ile bitti. 1977 yılındaki kazanımlar yıllarca devam etti. Divriği İşçilerinin bu direnişi Türkiye'nin her yerinde konuşuldu anlatıldı. ÜNİVERSİTEYE DÖNÜŞ İlkbaharda başlayan grev sonbaharda bitti. Okullar açıldı. İsmail de İzmir'e döndü. İsmail'in hayatı öyle hızlı akıyordu ki, ismail gece gündüz hiç durmadan mücadele içerisinde pişiyordu. Bu süre zarfında da sık sık polis tarafından tutuklanıyordu. cezaevi, karakol, siyasi şubelerde başına gelmeyen kalmıyordu. 1977 yılında Devrimci Gençlik Hareketi Devrimci Yol Hareketine dönüşünce İsmail de Dev-Yol'a katılmış oldu. 1978'den sonra hayatın her alanı siyasal olarak bölünmüştü. Mahalleler, sokaklar, okullar, fabrikalar siyasal ortamın etkisinde kalmıştı. ADANA CEZAEVİ İsmail'in adı İzmir'de bir soyguna karıştı. Bu soygun gerçeğe gösterilerek İsmail

sorumlu tutularak yakalandı ve Adana Cezaevi'ne konuldu. İsmail hayatını kaybedeceği güne kadar bu cezaevinde kalacağını nereden bilecekti. Cezaevinde sohbetler, tartışmalar, saz çalıp türkü söylemeler devam edip giderken, zaman da hızla geçiyordu. 37 kişinin kaldığı koğuşlarında çeşitli sol görüşlü örgütlere mensup devrimciler komin hayatını birlikte yaşıyorlardı. Bir iki ay tutuklu kalıp giderken, bir iki sene gün alıp gün sayanlar, müebbet alanlar ortak bir hayat kurmuşlardı cezaevinde. Bir iki sene gelip geçer de ya müebbet alanlar. İsmail ve çok yatacaklar bir yol arayışına girdiler. Dışarıda mücadele sürerken içeride yatmakta neymiş dediler.

TÜNEL KAZILIYOR

İsmail Şahin Devrimcilerin Cezaevi sorumlusuuydu. Ne yapılacağı nasıl hareket edileceği İsmail'e sorulmadan adım atılmazdı. Adana Cezaevi'nden firar hazırlıkları başladı. Tünel kazmaya karar verildi. Gündüzleri tartışma, saz söz derken geceleri de tünele iniyorlardı, kazı için. Aylarca süren çalışmaların sonuna da gelindi nihayet. Tünelin ucu göründü. Kimlerin firar edeceği tartışmaları başladı. En fazla gün almış sol örgütlerin militanları kaçacaktı cezaevinden. 7 kişi tesbit edildi. Dev -Yol'dan da İsmail Şahin. Bir sabah şafakta gökyüzü ışımadan koğuşlarda bayram havası vardı. Vedalaşmalar, kakaşmalar birbirine karışmıştı. Cezaevi sorumlusu İsmail Şahin son bir konuşma yaptı koğuştakilere. Burjuvazinin ve egemen güçlerin tutuklama yetkisini firar ederek deliyoruz, Her mahkumun firar etme hakkının olduğunu, bu hakkı kullandıklarını, mücadeleye dışarıda devam edeceklerini söyledi İsmail Şahin. Sonra da tünele indiler. İsmail 6 kişiyi tek tek tünelin ağzına götürüp dışarıya çıkardı. Tek kendisi kaldı tünelde. Son kez koğuşlara doğru gitti tünelin kapağını kapattırdı, geri döndü. Tünelin çıkış kapısına vardığında kapının çöktüğünü gördü. Jandarma devriyesi tesadüf oradan geçerken tünelin ağzını görmüş hemen idareye haber vermişti. İsmail arkadaşlarını yollamış tünelde bekliyordu. O da anlamıştı bir terslik olduğunu.1980 yılı Mayıs ayının son günleriydi. Divriği'ye acı haber ulaştı. Adana Cezaevi'nden firar. 6 siyasi mahkum firar etti, İsmail Şahin de tünelin çökmesi sonucu hayatını kaybetti. Bir görüşe göre ise tünel çökmemiş, Cezaevi idaresi tünele elektrik akımı vermiş. İsmail Şahin ise elektrik akımından hayatını kaybetmişti. İsmail Şahin için Divriği'de çok kalabalık bir cenaze töreni düzenlendi. Daha sonra İsmail Şahin Kilisecik Köyü'ne defnedildi.

Gelecek Sayıda MEHMET ATAY

Seyit Ali AYDOĞMUŞ

Gazetesi'nin ve Mahmut Şengül arkadaşın emeklerini kutluyorum. Büyük bir boşluğu kapatmaya gayret ediyorlar. İsmail Şahin'in mücadele dolu yaşamı anlatmakla bitmez. Devrimci Yol'un Kırmızı Gerillası deneyiminde İsmaili taniyan mücadele arkadaşları, cezaevi arkadaşları vardı. İsmail'in onlardan da dinleyebilirlik ama o süreci de ne yazık ki kaçırdık. Keşke mücadelede kaybettiğimiz arkadaşlarımızın aileleriyle irtibatı koparmamış olsaydık. Onların sorunlarını ve acılarını paylaşabilseydik. Bunları yapıydık belki bugün bu durumda olmazdık. Ölen öldüğüyle kaldı denmezdi sanıyorum. İsmail'in mücadele arkadaşları tek tek aramızdan ayrıldılar. İsmail'den bize ne kaldı? Kararlı, çalışkan, mücadelecili, yılmayan bir devrimci kişilik, bir de 1980 yılında Adana Cezaevinde annesi, Zülal Teyze ile çekildiği siyah beyaz bir fotoğraf.

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com.tr

Psikiyatri Üstüne
Birkaç Söz (1)

Bir taş atarsın, taş nereye düşerse Mutlaka bir köşe başıdır. Çünkü yüreğin daralmıştır ve kısırt İşte bak her kestaneciye sapsarı bir köşe kalmıştır.

Evet, bazen hepimizin yüreği daralabilir, hele kış günlerinde... Psikiyatrinin diliyle söylersek karanlık depresyonuna girebiliriz. Böylesi günlerde dostlar arası konuşmalar, kitaplar ve sanat en büyük yardımcılarımız olsa gerek. Psikiyatrinin dev ismi Freud'un bile geliştirdiği tedavi kökeni Sokrates'teki konuşma geleneğine dayanır.(Sokrates'in hiçbir yazılı yapıtı yoktur; o yalnızca konuşmuştur.) Dolayısıyla psikiyatri bilimi de batılı bir bilimdir.Gerçi antropolojik incelemeler konuşma yoluyla iyileştirme yönteminin daha eskilerde Şamanlık geleneğinde de olduğunu bulgulamıştır fakat modern mantığıyla açıkladığında psikiyatri ve psikoloji çok yeni bilimlerdendir.Bir yanda gelenek bir yanda modernlik bu iki kavram bizleri de çok ilgilendirmekte.Şu an iki kitabı birlikte okumaktayım ve bu kavramlara ilişkin tartışmaları da içermekte.Biri bir bilim olarak psikiyatri* Erol Göka ve Kemal Sayar'ın seçmiş olduğu batılı psikiyatrların makalelerinden oluşan bir derleme çalışması, diğeri duyguötesi toplum**adlı yapıt. Bu kitapların ışığında sizlerle paylaşmak istediğim bir tartışma var ve de bunlara ilişkin bir anım....

İlk kitapta Kemal Sayar'ın yazdığı önsözde, transkültürel ve kroskültürel psikiyatri ayrımından söz ediliyor. Kısaca transkültürel psikiyatri akıl hastalığı fenomenlerini evrensel olarak görenler, kroskültürel psikiyatri ise yerel (kültürel) hastalık kategorilerinin ve antropolojik araştırmaların sonuçlarının değerlendirilmesine göre yapılmasını önerenler olarak tanımlanıyor.Yazar önsözü bitirirken kendisinin taraf tuttuğunu, evrensel batı psikiyatrisi karşısında kroskültürel psikiyatriyi tuttuğunu söyler.İkinci kitapta ise beni etkileyen günümüz toplumunun bir duygu ötesi toplumu olduğu ve duygularımızın bile bilinçli bir yönlendirmeye (manüplasyona) dayandığı, sahiciliğimizi yitirerek mekanik bir toplum haline geldiğimiz olgularının öne sürülmesidir.

Anıma gelince beni oldukça sarsan ve bende derin izler bırakan bir anı... Üç yıl kadar önce İstanbul'un en büyük devlet hastanelerinden birinin psikiyatri kliniğinde üç dört gün konaklamak zorunda kalmıştım. Kağıt üzerinde bahçe izni vardı ama bahçeye çıkmamız yasak... Balkon vardı ama balkona çıkmak hastabakıcı refakatinde ve günde yarım saat kadardı.Odanızın gündüz kilitleniyor gündüz uyumamanız için çünkü gece hastaları kontrol zor, herkes gece uyuyacak.İkinci gün bütün hastalar toplanıyoruz: psikologla görüşme, istek ve şikayetlerimizi iletme saati."Aylardan haziran, balkon açık olsun, orada oturalım" diyorum. Psikolog "Hastabakıcı uygun olmuyor" diyor.Aramızdaki tartışma şiddetleniyor ve psikolog mekanik ve buyurgan bir sesle "kurallar tartışılmaz" diyor. "Nasıl yani?" diyorum ve şırıyorum. Öfkem ancak diğer hastalarla konuşurken yatıyor.Aslında en büyük iyileştirme hastanelerde hastaların kendi aralarında konuşarak birbirlerini tedavi etmesi olsa gerek... Diğer gün kliniğe bir hasta daha geliyor, kollarından tutmuşlar, ağlıyor,bağırıyor. Onu müşahede odasına doğru götürüyorlar.Sabah psikologla karşılaşıyoruz, benden ötür diiyor: " Ağzımdan o sözcükler nasıl çıktı anlayamadım." Çünkü hastanın öyküsünü anlatıyor: Anadolu'dan gönderilmiş, öyküsü yürek burkan cinsinden. Kendisi dini inancı çok saf bir biçimde yaşayan, başı kapalı bir kadın. Yakınlarına gece bir rüya gördüğünü ve rüyasında Hz. Muhammed 'in kendisini yanına çağırıldığını söylemiş. Kendini balkondan atarak ölmek istemiş,babası da kızını kurtarmak için peşinden atlamış. Babası ölmüş ama kadın sağ kalmış. Babasının öldüğünden haberi yok.Psikolog "Balkondaki dikenli tellerin ve balkon yasağını nedeni bu" diyor, " oluşabilecek intihar vakalarından bir sorumlusuyuz." İçim acıyor. İşte sahicilik, inanan ve yalnızca bu değerler etrafında yetişmiş bir kadın var.Bu vaka kuşkusuz yerellik içeriyor. Hatta alevi kültüründe bile dervişler ve din ulularının rüyalarda görülmesi söz konusu.Ama benim hala kabul edemediğim gerçek tel örgüleri asla benimsemeyeceğim gerçeği... Osmanlı dönemindeki bimarhanelerin ve şifahanelerin mimarisini düşlediğimde şimdiki hastanelerin mimarilerini kabul edebilmem imkansız.Ve ben de taraf tutuyorum, laik ve modern bir eğitimin bütün vatandaşlarımızın hakkı olduğu konusunda ve ivedilikle bir ruh sağlığı yasası çıkması konusunda...

Yazımı başlangıçtaki Edip Cansever'in şiirinin ikinci kıtasıyla bitirmek istiyorum.

Şimdi bir şamandıra denizin yüzünde Durulmamış bir anı gibi kendini salmıştı. İçimizde birbirleriyle konuşan yaprak bolluğu Yalnızlık bir başına kalmıştı. Sağlıklar,esenlik ve sevgiyle kalamım...

*: Göka,Sayar, *Bir Bilim Olarak Psikiyatri,Kaknüs Yayınları,eylül 2001, İstanbul.*
**:Mestrovic,*Duyguötesi Toplum,Ayrıntı Yayınları, 1999.*

DOĞANAY GIDA

OTOMOTİV TEKSTİL İNŞAAT SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Barış Aydoğan
0532 505 12 23

MERKEZ: Yeşilpınar Mh. Mercan Sk. KASIMPASA ŞUBE Bahariye Cd. No: 46 ÇORLU ŞUBE Nusretiye Mh. Fabrika Sk. No:62 Alibeyköy - Etiler / İSTANBUL (İş Bankası Yanı)Kasimpasa / İST. No: 18 Çorlu /TEKİRDAĞ
Tel.: (0212) 537 66 66 Pbx Tel.: (0212) 361 40 82 - 361 40 83 Tel.: (0282) 654 95 00 - 654 96 00
Fax: (0212) 479 78 60 Fax: (0212) 361 40 93 Faks: (0282) 654 56 00

E-mail: info@doganaygida.com • www.doganaygida.com

Bütün Divriği'li dostlarımızın

Yeni Yılıni kutlar, sağlıklı, başarılı

ve huzurlu seneler dileriz.

Ali ODABAŞI

İsmail Gerilla ruhlu bir devrimciydi

Her mücadelenin evveli vardır. Her mücadele tarihinin kökleri vardır. İsmail Şahin'ler de Anadolu aydınlanmasının önderleri gibi döneminin yılmaz mücadele anıtlarıdır. Onlar hiçbir çıkara ve imtiyaza düşkünlük etmeden fedakarca mücadele ettiler. Eğer bugün sol bu kadar etkisizse, bu kadar güçsüzse bizler geçmişin mücadele deneyiminden yeteri kadar ders çıkaramamışız demektir. Kısaca söyleyecek olursam eğer, İsmail bende gerilla ruhlu biri olarak kaldı

1980 yılının Mayıs ayıydı. İsmail'in Adana Cezaevi'nden firar sırasında öldürüldüğü haberi geldi. İsmail'in Babası Ali Amca ile birlikte Divriği'den kalktı Adana'ya gittik. Adana'da çok gergin bir hava vardı. İsmail'in cenazesini ilk ben gördüm. Vücudunun çeşitli yerlerinde yanıklar vardı. Elektrik akımından kaynaklandığını tahmin ediyorum. Ayrıca vücudunun bazı yerlerinde de darp izleri vardı. Sanki İsmail tünelde ölmeden yaralı olarak yakalanıp işkenceye maruz kaldığı hissiyatına kapıldım. Ben İsmail'in otopsi raporunun alınması gerektiğini Ali Amca'ya söyledim. Ali amca buna yanaşmadı. Otopsi de oğlunun vücudunun bir kez daha parçalanacağına yüreği elvermedi. Cenazeyi aldık Divriği'ye doğru yola çıktık. Kayseri yakınlarında taşistlerin saldırısına uğradık. Cenazenin ve bizim bulunduğumuz arabanın sağı solu silahlarla rasgele tarandı. Bir gün sonra Divriği'ye vardık. Divriği'deki maden işçilerinin ve devrimcilerin katıldığı kalabalık bir cenaze

töreni düzenlendi. İsmail'i doğduğu köye Kilisecik'e defnettik. Divriği'deki YERALTİ MADEN İŞ SENDİKASI'nın örgütlenmesinde İsmail'in emeği inkar edilemez. İsmail köy yaşamına çok meraklıydı. Köydeki yapılacak işlere hiç yabancılık çekmezdi. Yıllar sonra Adana Cezaevinden firar edenlerden Ali İşçi ile Malatya'da görüştüm. Ali İşçi firar sürecindeki gelişmeleri bana anlattı. İsmail'in tünele elektrik verilmesi sonucunda öldürüldüğünü tahmin ettiğini söyledi. Ali İşçi'yi de hain bir saldırı sonucu Malatya'da kaybettik. Divriği'de Devrimci Yol Hareketi'nin güçlenmesinin en önemli etkenlerinden birkaçı özetlenecekse eğer, YERALTİ MADEN İŞ SENDİKASI'nın, Mahmut Yıldırım'ın ve İsmail Şahin'in emeği inkar edilemez bir gerçektir. İsmail'in Divriği'ye en son geldiği günlerde güzel sohbetlerimiz oldu. İzmir'e giderken Silahlı bana hediye etti. O silahla yıllar sonra yakalandım ve mahkum oldum. Mahmut Memduh Uyan'ın

Kırmızı Gerillası deneyiminde İsmail Şahin'in arkadaşlarının anılarını da zaman zaman duyuyorum gözlerim yaşıyor. BİR DÖNEM UNUTULMAMALIDIR İsmail Ege'nin çeşitli illerinde Devrimci Yol Hareketi'nin siyasal sözcüsüyü. Bir soyguna adı karıştı ve yakalandı. İsmail yakalandıktan sonra hiç kimseye zarar vermedi. Şube ifadesi bir satırı geçmedi. İsmail'in cezaevindeki haberlerini Nejdut Bulut vasıtasıyla alıyorduk. Bir dönemin unutuluyor olmasıyla karşı karşıyayız. Geçmişte kaybettiğimiz yoldaşlarımızın anılarını, hayatlarını ve hatıralarını yazılı olarak yazamadık. Onlar hakkında hiç bir belgeye sahip değiliz. Bunlar üzücü şeylerdir. Başta İsmail olmak üzere, kaybettiğimiz devrimcileri bu kuşaklara nasıl anlatacağız. Bu dönemi unutamayız. Eğer bugün sol ve sosyalistler bu kadar güçsüzse bu kadar etkisizse geçmiş mirasımıza yeteri kadar sahip çıkmadığımızın bunda payı vardır. Divriği

Gazetesi'nin ve Mahmut Şengül arkadaşın emeklerini kutluyorum. Büyük bir boşluğu kapatmaya gayret ediyorlar. İsmail Şahin'in mücadele dolu yaşamı anlatmakla bitmez. Devrimci Yol'un Kırmızı Gerillası deneyiminde İsmaili taniyan mücadele arkadaşları, cezaevi arkadaşları vardı. İsmail'in onlardan da dinleyebilirlik ama o süreci de ne yazık ki kaçırdık. Keşke mücadelede kaybettiğimiz arkadaşlarımızın aileleriyle irtibatı koparmamış olsaydık. Onların sorunlarını ve acılarını paylaşabilseydik. Bunları yapıydık belki bugün bu durumda olmazdık. Ölen öldüğüyle kaldı denmezdi sanıyorum. İsmail'in mücadele arkadaşları tek tek aramızdan ayrıldılar. İsmail'den bize ne kaldı? Kararlı, çalışkan, mücadelecili, yılmayan bir devrimci kişilik, bir de 1980 yılında Adana Cezaevinde annesi, Zülal Teyze ile çekildiği siyah beyaz bir fotoğraf.

Kürt Meselesi Demokrasi ve İnsan Hakları

Sorun Türklerin, Kürtlerin, Ermenilerin, Çerkezlerin, Lazların, Alevilerin, Sünnilerin, inananların, inanmayanların velhasıl var olan ama adı bilinmeyen tüm kültürlerin, inançların sorunudur.

Kürt sorununun günümüzde Türkiye'de yaşayan, hatta bölgede yaşayan tüm halklar için yakıcı ve önemli bir sorun olduğu, artık akli ve vicdani barıştan, insan sevgisinden ve demokrasiden yana olan herkesçe kabul gören bir gerçektir. Siyasi iktidar, sorunun çözümü için niyetini ortaya koymasına rağmen (ki DTP'nin kapatılması ve takiben kürt siyasetçilere yönelik yıldırma ve baskının önüne geçecek yasal önlemleri almamakla bu niyetin pek de samimi olmadığını gösterdiğini söylemek gerek.) bu konuda somut öneriler ve koşullar belirlenmiş değildir.

Bu konuda “karından konuşmadan” çözümünden yana olan herkes somut önerilerini açık ve samimi olarak ortaya koymalıdır.

Ülkemizdeki sorun, esasında sadece Kürt sorunu değil, Kürt sorununun özelinde demokrasi, çağdaşlık ve bu topraklarda yaşayan tüm kültürlere, inançlara hoşgörü ile bakma ve yaklaşma sorunudur. Sorun bu topraklarda gelmiş geçmiş uygarlıklara, yaşayan tüm etnik kültürlerle empati ile yaklaşıp, bu çeşitlilikten ürkek yok etme, tek tipleştirme değil bu çeşitliliği yaşatma ve geliştirme sorunu olsa gerek. Yani bu toprakları çiçek tarlası olarak görüp o çiçeklerin boy vermesini sağlama, bundan keyif alma sorunudur.

Sorun Türklerin, Kürtlerin, Ermenilerin, Çerkezlerin, Lazların, Alevilerin,Sünnilerin, inananların, inanmayanların velhasıl var olan ama adı bilinmeyen tüm kültürlerin, inançların sorunudur.

Bu çeşitliliğin sürdürebilmenin ve geliştirmenin yolu da bu adı geçen kültürleri yaşayan ve yaşatan insanları, bu topraklarda eşit hak sahibi görüp,gönüllü birlikte yaşama koşullarını oluşturmayı olmazsa olmaz kılmak olmalıdır. Zira bu topraklarda yaşama hakkı birinin diğerinden daha üstün değildir. Bunun anahtarı ise, bu topraklarda yaşayan tüm insanları birinci sınıf insan (vatandaş) görüp, gerçek anlamda demokratik laik bir devlet hukuk düzenini oluşturmak ve bu topraklarda yaşayan insanları ülke nimetlerinden eşit ve hakça yararlanması için hukuku ve adaleti egemen ve üstün kılacak bir Anayasal düzen kurmak olsa gerek.

Bu düzenin kurulmasında önce işe Anayasal düzenlemeyle başlayıp ,daha sonra diğer yasalarda

yer alacak somut düzenlemelerle hayata geçirmek, tüm kültürlerin birlikte gönüllü yaşamasını sağlamak için bu işin olmazsa olmaz koşulu görülmektedir. Bu cümleden olmak üzere öncelikle içinde halkın hiçbir iradesi olmayan 12 Eylül darbe Anayasası yerine; “tek ırk”, “tek dil”, “tek millet”, “tek din” anlayışından arınmış, tüm halklara, inançlara, inançsızlara hitap eden, korku (bölünme, şeriat vs.) ve komplekslerden arınmış, düşünce ve ifade özgürlüğünü esas alan demokratik ve gerçekten laik Anayasayı oluşturmak temel amaç olmalıdır.

Yine yeni Anayasa, mümkün olduğunca ülkede yaşayan tüm etnik grupların, inançların, çalışanların (sendikalar) sivil toplum kuruluşlarının, mesleki örgütlerinin vs. siyasi partilerin ayırım yapmaksızın hepsinin aynı önem derecesinde görüş ve önerilerini almak Anayasa yapmanın temel koşulu olmalıdır. Bu yapıldıktan sonra Anayasa ruhunu temel yasalara yansıtıp Anayasayı somut düzenlemelere kavuşturmak yasa koyucunun ereği olmalıdır. Burada söylenenler somutlaştıracak olursak yasalarımızda;

- Tüm etnik dil ve kültürlere yaşam tanıyacak, bunları geliştirecek,
- Tüm inançlara (inançsızlar da dahil) inançlarını özgürce yaşam hakkı tanıyacak,
- Sadece bir dini, bir mezhebi dayatan, bunun için devletin imkanlarının seferber edildiği Diyanet İşleri Başkanlığını Anayasal kuruluş olmaktan çıkartacak,
- Çalışanların, düşünenlerin, yazar çizer kesiminin, sanatçıların özgür bir ortamda örgütlenmesini sağlayacak, bu kesimlerin kendilerine geliştirme ve ifade etme imkanlarını sunacak, teşvik edecek,
- YÖK'ü kaldırmak suretiyle ezberci sisteme değil,yaratıcı ve sorgulayıcı sisteme sahip eğitim ve öğrenim kurumlarını bilimsel ve ekonomik özerk yapıya kavuşturacak,
- Siyasi partiler yasasında ve seçim yasalarında değişiklik yapılarak gerçek demokratik işleyişi sağlayan, ülke parlamentosuna bir kişinin dahi iradesini yansıtm (Geçmişte Milli Bakiye Sisteminde olduğu gibi) imkanını yaratacak,
- Yargı sisteminde gerçekten bağımsız, özgür, yargıç, savcı ve avukatlar üçlemesini oluşturup, hak arama özgürlüğünün yollarını açan, kolaylaştıran, ekonomik

gücü olmayan herkesin savunma ve hak arama hakkını eksiksiz kullanabilmesi için destek olabileceğ,

➤ Savaş anlayışı üzerine değil komşu ülkeler ve halklar arasında barış ve sevgi anlayışı üzerine tesis edilmiş olan sivil yapılanmaya ulaşacak,

➤ Ülke nimetlerinden hakka ve eşit şekilde herkesin yararlanabileceğ bir sistemi yerleştirmeyi amaçlayacak, emeğin gerçek hakkını verecek ,

➤ Ülke yönetiminde askerin değil (Milli Güvenlik Kurumu'nu anayasal kuruluş olmaktan çıkartarak) sivil halkın egemen olduğu, militarist yapıdan uzak bir anlayışı taşıyacak bir düzenleme ile refah ve barış toplumunu geçileceğine inanıyorum.

Bunlar akla ilk gelen temel başlıklar olup daha da çoğaltılabilir.

Bütün bu söylenenlerin ışığında ve Kürt sorununun özelinde;

➤ İnsanı ifade ve geliştirme amacı olarak görülen Kürt dili de dahil tüm dillerde ana dille öğrenimin yollarını açmak, bunun için koruyucu, teşvik edici tedbirler olarak ana dille konuşma ve yazma özgürlüğünün yolunu açmak,

➤ Tüm etnik kimliklerin Anayasal korumaya alınması ile , bu kimlikleri vatandaşlık tanımında buluşturan , kültürlerin yaşaması, dillerin gelişimi için bilim kurumlarında (üniversitelerde, okullarda vb.) enstitüler oluşturma ve okullar açmak,

➤ Yazılı ve görsel basın alanlarında bütün dillere hayat hakkı tanımak,

➤ Kürtler de dahil tüm etnik kültürlerin özel isimlerin kullanılması, konuşulması yasaklanan ve değiştirilen (yerleşim birimleri vs.) isimleri iade etmek ve serbest kılmak,

➤ Bir şekilde topraklarından ayrılan, ayrılmak zorunda bırakılan insanların yurtlarına dönmeleri konusunda güven ve imkan ortamı oluşturup her türlü teşvik tedbirleri alınarak bu kişilerin yurtlarına dönmelerini sağlamak,

➤ Tüm bunların yanı sıra toplumsal barışı sağlamak için her kesime, herkese sınırsız af getirerek ülkemizin önüne beyaz sayfayı açmak

demokratik açılımın somut adımları olacaktır.

İsmail Hakkı KARACA

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Kim Kaybetti

10-17 Aralık dünya insan hakları haftasıdır. İnsan hakları haftasında tüm dünyada, insanların, insan olmaktan gelen haklarını ne ölçüde kullanabiliyorlar; negibi engellerle karşılaşılıyor, bunların çözümü için neler yapılabiliyor gibi başlıklar altında gündeme alınarak konuşulur ve tartışılır. Başta,

insanların, yaşam, doğa nimetlerinden (hava, su, toprak, seyahat) yararlanma, eğitim, sağlık, özgürlük ve örgütlenme hakları gözden geçirilir. Tüm dünya insanların kendi anadillerini özgürce kullanabilmeleri, inançlarını, ananelerini ve kültürel değerlerini yaşama hakları vazgeçilmez haklar olarak kabul edilmiştir. Bu değerler “İnsan Hakları Evrensel bildirisi” ile kabul edilmiş ve tüm dünya ülkelerinin buna uymaları istenmiştir. Bu doğrultudaki birçok uluslararası sözleşmelere bizde uyacağız diye imza koymamıza karşın temel hak ve özgürlüklere saygılı olduğumuz söylenemez. Ülkemizde yaşayan insanların bir bölümü dillerini özgürce kullanamamakta, bir bölümü inançlarını, çok büyük bir bölümü de örgütlenme haklarını tam olarak kullanamamaktadır. Dünya insan hakları haftasına rastlayan 11 Aralık günü Kürtlerin yasal ve meşru örgütleri olan DTP kapatılmıştır. T.C. devleti Kürtlerle barış içinde yaşamayı içine sindiremeyeceğini bir kez daha göstermiştir. Bu ülke toprakları hem Kürtleri hem Türkleri hem de diğer halklardan insanlarımızı doyuracak zenginliktedir. Yeter ki ülke kaynaklarını ve emeğini dağıtışa-taşma mermi olarak saçmayalım. Emek değerlerimizi birbirimizi boğazlamak için değil ülke kalkınmasına artı değer olarak dönüştürmeyi tercih etmemiz yeterli olacaktır. Kürt sorununun çözümünde muhatap arayanlar, Kürtlerin meşru ve yasal temsilcilerini yasama organından uzaklaştırmaya çalışmaktadırlar. Kürt halkının meşru temsilcilerini tanımamakta ısrar edenler, kaos ve gerginlikten medet umanlardır. Ülkenin, insan hak ve özgürlüklere saygılı, laik, demokratik hukuk devletine geçmesine direneciklerini bir kez daha göstermişlerdir. DTP yi kapatarak, ortamın gerilmesini, demokratik açılıma yönelik niyetleri boşa çıkarmada önemli bir adım atmak istemişlerdir. Seçim yasası, partiler yasası vb. yasal engellerle Kürtlerin mecliste önünü kesmeyi başaramayınca, partilerini kapatma yoluna gidilmiştir. Önceki denemelerin kendileri açısından da bir çözüm olmadığını görmelerine karşın zaman kazanmayı amaçlamış olmalılar. DTP'nin kapatılması hukuki bir karar değildir. 12 Eylül anayasasının ruhuna uygun olarak verilmiş bir karardır. Evrensel hukuka ve bizim anayasamızın 2. Maddesinde belirtilen “Hukuk devleti” ilkesine de aykırı bir durumdur. Karar evrensel hukuk anlayışına değil yasa-polis devleti mantığına uygun verilmiştir. Ülkede demokrasinin evrensel normları kabul edilip içselleştirilmedikçe hukuk devletine geçiş mümkün olamayacaktır. Bir çok hukukçularımız ve bilim adamlarımız dahi demokratik bir devlette yaşamayı algılayamamış olmalılar ki antidemokratik gelişmelere seyirci kalmaktadırlar.

Peki kim kazanmıştır diye soralım? Şimdilik kaydı konmak koşuluyla; militarist vesayet kazanmış, barış kaybetmiştir. Statükocular kazanmış, demokrasi kaybetmiştir. Savaş rantçıları kazanmış, emekçiler kaybetmiştir. Ezenler kazanmış ezilenler kaybetmiştir. Ancak yılmak yok mücadeleye devam; Türkiye demokrasi güçleri, önemli bir aşamaya gelmiş olan, demokratikleşme sürecinde mücadeleyi yükselteceklerdir.

Belediye arsalarını satmaya başladı

Divriği Belediyesi, Turabi Ali Mahallesi’ndeki Gecekondü Önleme Bölgesi için ayrılan arsaları sattı. Arsalar açık artırmada fahiş fiyatlarla alıcısını buldu. Divriği Belediyesi arsa satışından 800 bin(800 milyar) gelir elde etti.

Divriği Belediyesi mülklerini satmaya devam ediyor. Hakan Gök'ün Belediye Başkanlığını kazanmasından sonra Belediye mülklerini satmak için aldığı yetki adım adım uygulanıyor. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Belediye Benzinliği'ni, Belediye Otel'i'ni ve Belediye Kavaklığını satışa çıkarmış büyük tepkiler

karşısında geri adım atmış satıştan vazgeçmişti.

PLAN BAŞKA UYGULAMA BAŞKA

Divriği Sanayi Sitesi'nin üst taraflarında (Turabi Ali Mahallesi) oluşturulan Gecekondü Önleme

Bölgesi olarak planlanan arsaların satışına başlandı. Divriği Belediyesi Encümen Salonu'nda açık artırma ile satılan arsalar faiz fiyatlarla sahiplerini buldu. Açık artırmalara büyük talibin olduğu gözlemlendi. 1995 yılından sonra Divriği Belediyesi'nin ucuz arsa üreterek, yoksulları ve dargelirlileri ev sahibi yapmak için planlanan bölgedeki arsaları yoksullar değil parası olanlar ve zenginler açık artırmalarla yarışarak aldılar. 11 Ocak tarihinde Divriği Belediyesi Encümen Salonu'nda yapılan arsa satışlarında 800 bin (800 milyar) lira gelir elde edildi. Turabi Ali Mahallesi'nde 102 arsa bulunuyor. Bu arsaların 30'a yakını satılmış oldu.

KİME NİYET KİME KISMET

Turabi Ali Mahallesi'nde bulunan arsalar 1990'ların başlarından sonra Divriği Belediyesi'nce kamulaştırılarak altyapı çalışmalarına başlandı. Elektrik ve kanalizasyon çalışmaları tamamlandı. Gecekondü Önleme Bölgesinin oluşturulmasının esas amacı çarpık

yapılaşmayı önlemek için, parası olmayanlara ve yoksullara Divriği Belediyesince arsa üreterek ev sahibi olmaları düşünüldü. Arsa talebi yoksullar ön plana alınacak şekilde düşünüldü.

Uzun yıllar atıl olarak kalan bu arsalar talep olmadı. Kısa bir süre önce Sadık Özgür Hastanesi'nin bu bölgeye yapılması arsaların da değerini yükseltti. Bu arsalar talep yoğunlaştı. Divriği Belediyesi bu arsaları satmak için yerel gazetelere ilanlar verdi. Kısa bir süre sonra da bu arsaları satışa çıkardı. 11 Ocak tarihinde yapılan açık artırmalı satışlarda izdiham yaşandı. Kıran kırana yaşanan açık artırmada en yüksek fiyatı verenler arsaların sahibi oldular. Yoksullar için üretilen arsaları parası olanlar aldı, yoksullar ise açlıkla kaldı. İkinci satış ise Uluzar tarafından çarşıya girişteki (Mercantepe Mahallesi, Eski Pazarın üst tarafı) iki parsel arsanın satışı yapıldı. Naci Demirağ Caddesi ile Atatürk Caddesi arasındaki 400 metrekaare arsa 250 bin (250 milyar) liraya satıldı. Önümüzdeki günlerde Divriği Belediyesi'nin arsaları ve mülklerinin satışları devam edecek .

Divriği Kültür Derneği Tekel İşçileriyle buluştu

Ankara Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu ve üyeleri direnişteki Tekel İşçilerini ziyaret etti. TÜRK-İŞ Genel Merkezi önünde işçilerle buluşan Divriğililer Direnişteki işçilere sabah çorbası getirerek birlikte kahvaltı yaptılar. Dernek Başkanı Muharrem Höbek Tekel İşçilerinin haklı direnişlerini destekliyoruz dedi.

Ankara DKD (Divriği Kültür Derneği) üyeleri ve yöneticilere TÜRK-İŞ önünde Tekel işçileriyle buluşular. Divriği Kültür Derneği yönetimi Direnişteki Tekel İşçilerine sabah çorbası hazırlattı. Arabalarla taşınan çorbalar sabahın erken saatlerinde Tekel İşçilerinin bulunduğu TÜRK-İŞ önüne getirildi. Divriği Kültür Derneği yöneticileri ve üyeleri direnişteki işçilerle birlikte sabah çorbası içtiler. Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek, Direnişteki Tekel İşçilerinin yanında olmaktan onur duyuyoruz, Tekel İşçilerinin haklı

direnişlerini destekliyoruz dedi. Höbek, AKP iktidarının uyguladığı politikaların bütün yurttaşları perişan ettiğini, Türkiye'nin hiç bir döneminde bu kadar açlığın, bu kadar yoksulluğun, bu kadar işsizliğin ve perişanlığın yaşanmadığını söyleyerek, Türkiye'nin hızla AKP İktidarından kurtulması gerektiğini söyledi. Divriği'nin sayılı aşçılarından Mehmet Zaman'ın yaptığı çorbalar işçilere ikram edildi. Zaman yaptığı çorbaları kendi elleriyle Tekel İşçilerine tek tek dağıttı. TÜRK-İŞ Genel Merkezi önüne kurulan tezgahlarda hazırlanan çorbalardan

yoldan geçenlerde yediler. Ankara halkının, Tekel İşçilerinin, Divriği Kültür Derneği yöneticilerinin ve üyelerinin sohbetleri ve dayanışması saatlerce sürdü. Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Höbek alandan ayrılmadan önce Tekel işçileriyle tek tek görüşerek, işçileri Ankara Divriği Kültür Derneği'ne davet etti. Daha sonra da oradan ayrıldılar.

Ankara Haber: Fatma AKAY

ESAT KORKMAZ

esatkorkmaz@yahoo.com tr

İRENE MELİKOFF

35 yılını Aleviliği-Bektaşılığı araştırmaya “vermiş” İrene Mélikoff, 9 Ocak 2009'da Hakk'a yürümüştü. O'nun anısına hazırladığımız “Uyur İdik Uyardılar İrene Mélikoff” adlı kitabın Tanıtım Resepsiyonunu, 27 Kasım 2009 günü Strasbourg'da yaptık. 20 Ocak'ta Strasbourg Üniversitesi'nde yapacağım bir sununla Mélikoff'un anısını bir kez daha çağıracağız. Kitabı yazdığım “Önsöz”ü sizlerle paylaşmak istiyorum:

“Senin canına doğru koşacağız Anne ve her birimiz 'sonsuz gerçekliği' anlamaya çalışacağız. 'Tanrı' anlamında 'Canan', hem 'eril'dir hem de 'dişil'. Eyleme geçerek Canan'dan ayrılan eril ilke 'baba', dişil ilke 'ana' olur: Baba ile ana çiftleşir; 'toprak' anlamında 'beden' ortaya çıkar. Hakk'a yürüme durumunda 'sonsuz gerçekliği' anlatmak için beden 'toprağa', can 'Canan'a' koşar. Bedenini toprağa, canını Canan'a 'uğurlarken' seni yalnız bırakmadık Anne. Ölüm 'sır saklayamadığı' için ortada kalan bilincine-inancına 'don' olarak seni, yaşam deneyimin bir parçası yapacağız; bundan kuşkun olmasın Anne.

Felsefi yükümlülüğümüz gereği Dâr'dan İndirme Erkânı'nda 'hal diliyle' benim ağızımdan benim düşüncem aracılığıyla bize yaptığın seslenmeyi, 'önsöz donuna döküp' bir kez daha dinleyeceğiz/ okuyacağız ve söylediklerini yapma konusunda 'ikrar vereceğiz'. 'Bismişah!... Allah Allah!...

Tenim toprakta, canım gayb âleminde. Zâhir âlemde-can gölgemde bir ömür sürdüm; yedim-içtim; kondum-göçtüm. Doğa çağırdı, Hakk'a koştum. Belki kiminizi üzdüm, belki kiminizin hakkını yedim. Yaptımsa bütün bunları bilmeyerek yaptım; bilmemek benim kusurlarımı ortadan kaldırmaz.

İşte hepinizin huzurundayım: Hak'tan geldik Hakk'a gideceğiz. Haklarınızı helal edin: Bunu niyaza geldim. Yaşam gelip geçicidir. Pirimiz Hünkâr Hâce Bektaş Veli'nin; 'Benim üç iyi dostum vardır: Ben ölünce birisi evde kalır, birisi yolda kalır, birisi benimle birlikte gelir. Evde kalan malımdır, Yol'da kalan ailem ve yakınlarımdır, benimle birlikte gelen ise iyiliklerimdir' sözlerini unutmayın. Kırk gündür dâr'da bu anı bekliyorum. Beni bedensiz bırakmayın, bana acı çekirtmeyin. Sırmız ortada kalıp 'utancından' kıvrınmasın. Öyleyse soruyorum sizlere; -Bana beden olmak istiyor musunuz? İstiyor musunuz? İstiyor musunuz?

-Allah Eyvallah! Sözlerinizi delil kabul ediyorum. Ayaklarımın mührünü çözüyorum ve Hz Hüseyin'in kavgasını sürdürmeyi sizlere bırakıyorum. Secdede yere kapanan alnımın mührünü çözüyorum ve Fazlullah'ın kavgasını sürdürmeyi sizlere bırakıyorum. Dizlerimin mührünü çözüyorum ve Nesimi'nin kavgasını sürdürmeyi sizlere bırakıyorum. Bir bütün olarak dâr duruşumun mührünü çözüyorum ve Hallac-ı Mansur'un kavgasını sürdürmeyi sizlere bırakıyorum. Beni dâr'dan indirdiğiniz için sizlere çok teşekkür ediyorum. Kavganız kutlu olsun diyorum. Gerçeğe Hû! Eyvallah!'

'Yaşam yaşayanlardan çok ölenlerden ibarettir', özdeyişinin izinde 'sevenlerin' bir araya geldik: Bir 'Anı Kitap' yayımlayarak seni aramıza çağırmaya karar verdik. 'Elinde gördüğün' bu kararımızın bir 'gönül lokmasıdır': Aramıza hoş geldin Anne. Hakikat dünyaya 'şölenle' değil 'acı ve inlemelerle' gelmiş: Çaresiz Anne sen inleyeceksin, biz ağlayacağız.”

SERİ İLANLAR

Serkan GÖL - İş arıyorum
1977 doğumlu, askerliğini yapmış,
temizlik firmalarında çalışmış.
İrtibat Tel:
0(538) 692 26 33 - 0(312) 347 17 84

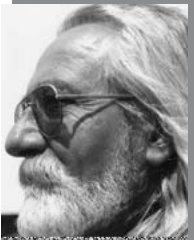
DOĞUKENT POLİKLİNİĞİ
Hemşire alınacaktır.
İrtibat no: 0312 364 48 48

Fatma HERGÜL
1972 doğumlu, lise mezunu, sekreterlik
ve ön muhasebe üzerine çalışmış.
İrtibat no: 0532 643 34 76

Sonay İŞGÜZAR
1986 doğumlu, lise mezunu
Güvenlik Görevlisi diploması var.
İrtibat tel:
(0312) 391 03 72 - (0543) 582 39 79

KAYIP İLANI

Divriği Nüfusuna kayıtlı
20048681672 T.C Kimlik No'lu
Nüfus Cüzdanımı kaybettim.
Hükümsüzdür ZÖhre ŞİMŞEK

Aleviliği yanlış öğretenlere cevap; Aleviliğin Kökleri

“Aleviliğin Kökleri” Truva kentinden “kadın ana” geleneğine, dergâh devletlerinden Abdal Musa'ya, Anadolu ile Mısır arasındaki gizemli bağlantıya dek çok geniş bir kapsama sahip. Çınar'ın Alevilerin köklerini arama çabası ortaya bildiğimizden çok daha farklı bir Anadolu tarihinin çıkmasına da yol açmış. Bir kez daha egemenlerin yazdığı tarih ile yaşananlar arasında bir

Erdoğan Çınar'ın Kitabı “Aleviliğin kökleri- Abdal Musa'nın Sırrı” Kalkedon Yayınları tarafından yayımlandı. Bu, Erdoğan Çınar'ın 4. kitabı. Çınar “Aleviliğin kökleri- Abdal Musa'nın Sırrı”nda olaylar ve olgular arasında diyalektik bir bağ kurarak Anadolu tarihindeki kayıp halkaları birbirine bağlıyor. Yazarın bir tezi var ve tarihe bu tezinin ışığında bakıyor, olguları bu tez ışığında değerlendiriyor. Bir yandan Anadolu'da kesintisiz bir Alevi inanışının varlığını kanıtlamaya çalışırken diğer yandan bugün hala varlığını sürdüren inanışlar, gelenekler ve uygulamaların bu kesintisiz tarihsel inanış ile uyumluluğunu gösteriyor. Çınar'ın tüm kitaplarında olduğu gibi bu kitabında da en önemli olguları Alevi deyişleri: Çınar'ın bu deyişleri aktaran diğer araştırmacıların farklılığı deyişleri “görünen” yüzünden değil “anlam” açısından değerlendirmesi. Çınar'ı okurken okuyucu bir “gizem dünyası” içinde buluyor kendini. Yüzlerce yıl süren ve varlığını korumak için şekilden şekle giren bir halkın gizemli hikâyesinin içinde. Kendini korumak için “sır”ların içine gömülen ve kendi hikâyesini “sır”larla bezeli bir biçimde kuşaktan kuşağa aktaran mazlum bir halkın efsanevi tarihini ortaya çıkarmak için önce gizemi çözmek, sırları aydınlığa kavuşturmak gerekiyor. Çınar'ın amacı da bu: O kendi ifadesiyle “gerçeğin” peşinde. Luvi/Aluvi

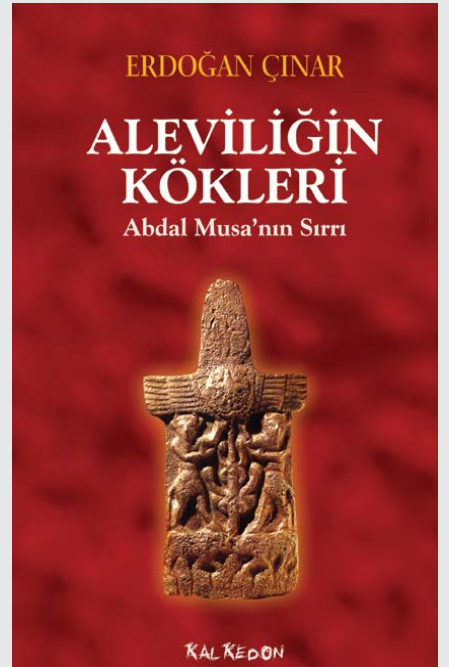
“Aleviliğin kökleri- Abdal Musa'nın Sırrı” kitabı Alevi deyiminin kökleriyle de yakından ilgili bir çalışma. Çınar, kitabında Alevi isminin Anadolu'nun kadim halkı Luviler'den geldiğini belirtiyor. Bağlama eşliğinde dönülen semah kabartmaları 5000 yıl önceden ses veriyor Erdoğan Çınar'a. Luvi dilinde okunmayan bir -A ön ekinden söz ediyor ve beraber okunduğunda Aluvi kelimesi ortaya çıkıyor. Benzerliğe dikkat çeken Çınar, benzerliği sadece bir ses benzerliği olarak görmüyor ve inanç, ibadet, yaşam kültürü ve kurumsallaşma bağlamında değerlendiriliyor. Gerçi Aleviler bu tür ses benzerliklerini zaman zaman kendilerini “sırlamak” için kullanıyorlar ama Çınar Luviler'e Luvi adı başka toplumlar tarafından takılmış olmalı diyor;

Luviler kendi dönemlerinde ışık insanları olarak anılıyormuş. Zaten tüm dünya dillerinde de Işık kelimesi Lu kökünden türemiştir: Lûx, Light, Licht gibi. 16. yüzyıla kadar Osmanlı'da Alevi ismi hiç kullanılmamış ve Osmanlı metinlerinde bu insanlar Işık Taifesi olarak adlandırılmışlardır. Antik Truva kentinin kazı çalışmalarında şehrin bir Luvi kenti olması bu tartışmaya ayrı bir lezzet katıyor. Kazı çalışmalarını yürüten heyetin başında bulunan Prof.Dr. Manfred Korfmann 1995 yılında Almanya'da yaptığı bir konferans sunumunda bu bulguları açıkladı. Korfmann bu açıklamalarını buldukları bir mührü dayandırmaktaydı. Mühür bir yüzünde erkeğin diğer yüzünde kadının bulunduğu bir aile mührü idi. Bu uygulama kadın ve erkek arasındaki mutlak eşitliğe yapılan bir vurgudur. “Aleviliğin Kökleri” Truva kentinden “kadın ana” geleneğine, dergâh devletlerinden Abdal Musa'ya, Anadolu ile Mısır arasındaki gizemli bağlantıya dek çok geniş bir kapsama sahip. Çınar'ın Alevilerin köklerini arama çabası ortaya bildiğimizden çok daha farklı bir Anadolu tarihinin çıkmasına da yol açmış. Bir kez daha egemenlerin yazdığı tarih ile yaşananlar arasında bir benzerlik bulunmadığı ortaya çıkıyor. Tarihi kazananlar yapıyor. Aynı ulus devlet oluşum süreçlerinde insanlığın tarihsel belleği nasıl biçimlendiye görüyoruz ki daha önceki her tarihsel dönüşümde de gelecek kuşaklara aktarılırken tarih aynı biçimde yeniden ve yeniden tasarlanmış. Her yeni egemen, tarihi kendisiyle başlatarak farklı olanı tarihten “sılmış”.

Artık bir gerçek var ki artık kimse hurafelerden oluşmuş çarpık, tutarsız, eklektik bilgileri bir tarih anlatısı olarak eskiden olduğu kadar kolay anlatamayacak. Erdoğan Çınar'ın tezleri tartışılacak ve zaman içinde taşlar yerine oturacaktır. Belki de yayıncının yazdığı önsözde söylediği gibi “kendi topraklarını yabancı gibi yaşamak zorunda bırakılmış bir kültürün yeniden doğuşuna tanıklık ediyoruz.

Ali Galip

Helenler, Latinler ve Bizanslılar bu coğrafyayı binlerce yıl boyunca işgalleri altında tuttular. Bu topraklar üzerinde, su kemerleri, köprüler, tiyatrolar, kamu binaları ve mabetler inşa ettiler. Şehirler, saraylar kurdular, saltanatlar sürdüler. At bindiler, kılıç kuşandılar, ordular düzdüler. Geçmişin istilacıları bu topraklar üzerine doğal olarak kendi hayat tarzlarını, kültürlerini ve inançlarını da yaymaya çalıştılar. Ne var ki Anadolu halkı kendisine dışarıdan dayatılan ithal inanç ve kültürleri asla benimsemedi. Binlerce yıl sürmüş istilalarının sonunda Anadolu'nun kültür hayatında onlara ait ne varsa onlarla beraber, geride hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldu. Anadolu'nun birçok yerinde uzun sürmüş işgallerin fiziki kalıntıları bulunmakla beraber, bugün Anadolu insanının yaşayışında, inancında ve kültüründe Helen, Latin ve Bizans etkisine rastlamak hemen hemen imkânsız gibidir. Şairin dediği gibi, bu toprakların 'nazlı, seher-sabah uykularını' parçalayan istilacılar, bir gölge bile bırakmadan geçip gittiler. Sel gitti kum kaldı. Luvi kültürü bu coğrafyada on bin yıldır varlığını sürdürüyor. Luviler, bu toprakların sesiz sahipleri ve en eski yerlileri aramızda yaşamaya devam ediyorlar. Luviler'in (Kelimeyi özgün hali ile önündeki 'A'yı düşürmeden telaffuz edecek olursak Aluvilerin) bugün adına Aleviler dediğimiz inanç topluluğunun ataları oldukları, yadsınamaz ve inkâr edilemez bir doğru olarak geleneksel bilgilerimizi alt-üst ediyor, ezberlerimizi zorluyor. Hiçbirimiz doğruları ihmal ederek entelektüel dünyanın içinde yer almaya devam etme ayrıcalığına sahip değiliz. Hiç kimse cebindeki bir avuç çöl kumu ile bu muazzam geçmişin, bu görkemli mirasın üzerini ebediyen örtme becerisini gösteremez. Tarih 'gayri kabil-i rücu' olarak yaşandı ve çok gerilerde kaldı. Zaman tüneline geçişe yolculuk yapıp, tarihi olayları geleneksel bilgilerimize uygun olarak yeniden biçimlendirmemiz de mümkün değil. Bütün yalınlığı ile birer birer ortaya çıkan gerçekler karşısında 'işte sizin geçmişiniz budur' diyerek önümüze konan hayali ve hamasi safsatalara inanmaya devam etmemiz tarihi değiştirmeyecektir.

OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU

(DİVRİĞİ'DEN)

Mengüç DEĞER
AV ADINA DİVRİĞİ'DE BİR DRAM YAŞANMAKTA
Uzun bir süredir kendi bölgemde av sporu ile uğraşmaktayım. Bizim eski ve bilinçli avcılardan öğrendiğimiz şekilde doğaya hiç bir zarar vermeden yapılan bu spor ne yazık ki artak çığırından çıkmıştır. Bölgemizdeki bazı kendini bilmez insanlar

önderliğinde, avlaklarımız başka bölgelerden gelen katiller tarafından işgal edilmiş seyirnci durumuna düşürülmüşüzdür. Av mevsiminin açıklandığı 10 Ekim günü tüm avlaklar yabancı avcılar tarafından işgal edilmiş daha tüyünü değiştirmemiş,keklik yavruları hunharca katledilmeye başlanmıştır. Şu an av açık arazilerimizde 1000-1500 arası avcı gezmektedir. Avcı başına iki keklige müsade edildiği düşünülürse bir av gününde 2000-3000 adet keklik katledilmektedir. Bu nasıl avdır,lütfen yetkililerin bu konuda harekete geçmelerini vatanşas olarak talep etmekteyim. Keklik avı adı altında Gezey,Bağdere,Kesme,Çoban

durağı köylerinde ava açık arazilerde yaban keçisi ile Anadolu Pars'ı soyu tükenen hayvanlar listesinde yer almaktadır. Bu bölgede avlanan ve gerçekte avcılıkla alakası olmayan bu kişilerin bu hayvanları vurmasını kim ve nasıl önleyecek.

Jandarmamız yeterli olmayan personeli ile bu işle nasıl uğraşacaktır.? Bu katliamların bir an önce durdurulması için bu bölgelerin bakıp ilçemizdeki doğayı nasıl yok ettiğnizi hiç düşündünüz mü. Benim çevremi yok ettiniz ya sizin çevreniz.Ya hepimizin dünyası ne olacak hiç vicdannızın sızlamadımı. Sizlere sesleniyorum sayın Cumhurbaşkanım sayın başbakanım sayın bakanlarım, sayın milletvekillerim, sayın kaymakamım, sayın valim ülkemiz genelindeki bu katliama dur demenin zamanı gelmedimi? Sizlere insanlık adına yalvarıyorum lütfen bu katliamı durdurun. Kızılderili atasözündeki gibi **Denizlerde balık doğada canlı hayvan kalmadığında paranın ve silahların yenmediğini herkes anlayacak ama çok geç olacak.** Çok geç olmadan lütfen...

(DİVRİĞİ'DEN)

yatağınıza uzandığınızda yaptığınız katliamı gözünüzde hiç canlandırdınız mı. O yavruları kendi yavrularınızla hiç karşılaştırdınız mı. Duvarınızdaki tertemiz doğa resmine bakıp ilçemizdeki doğayı nasıl yok ettiğnizi hiç düşündünüz mü. Benim çevremi yok ettiniz ya sizin çevreniz.Ya hepimizin dünyası ne olacak hiç vicdannızın sızlamadımı. Sizlere sesleniyorum sayın Cumhurbaşkanım sayın başbakanım sayın bakanlarım, sayın milletvekillerim, sayın kaymakamım, sayın valim ülkemiz genelindeki bu katliama dur demenin zamanı gelmedimi? Sizlere insanlık adına yalvarıyorum lütfen bu katliamı durdurun. Kızılderili atasözündeki gibi **Denizlerde balık doğada canlı hayvan kalmadığında paranın ve silahların yenmediğini herkes anlayacak ama çok geç olacak.** Çok geç olmadan lütfen...

avlaklardaki araç komvoyu ve trafiği metro trafiğini geçti. Değeri milyarları bulan silahlar ve av köpekleri ile bu insanlar ilçemiz kırsalına yayıldılar silahlarını ateşlediler. Ne oldu dostlar biliyormusunuz? Binlerce kanalı kekligimiz ve bunların yavruları vuruldu. Çilkeklik ve yavruları vuruldu. Tavşanlar vuruldu,dağlı güvercinler, kumrular, dağ keçileri ve körpe yavruları vuruldu. Onurumuz, gururumuz ve

insanlığımız vuruldu. Bizler bilmiyormuşuz, meğer bu avcılar ne kahrman insanlarmış, onlar ne silah atarlarmış, ne kadar yiğitlirmiş. Kameralara fotoğraf makinalarına kanlı hayvanların başında kanlı ellerle, kanlı botlarla, kanlı silahlarla pozlar verildi. Dağlarımız onların artıkları ile kirlendi ama asıl insanlığımız onurumuz kirlendi. Siz avcılar ve onlara yataklık edenler gece

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlayacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlayalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlayalım.

CINGILLI

Cingilli, en büyük kara kazanın bir küçüğüdür. Yani en büyük ile en küçüğü ortası Cingilli'dır. Sırasıyla anlatacak olursakeğer, Kazan, Cingilli ve karakazan. Kına gecelerinde, nişanlarda Cingilli ile pişer yemekler. Dügünlerde ise daha kalabalık misafir beklendiği için Karakazan'da pişer pilavlar.

YABA

Yaba çok ilkel bir tarım aleti sayılmaz. Bugün bile köylerde Yaba kullanılır. Kara Patos'lara atılan ekinlerin taneyle birlikte karışan samanı sadece Yaba ile alınır. Başka birşeyle alınamaz. Ayrıca Harman Makinelerinin (Samanı ve daneyi ayıran makine) içerisine sadece Yaba ile Tiğ (Dane ile samanın karışımı) atılır.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Alnını karışlarım: sonunda yapamayacağı anlaşılacak
Bol keseden: ölçüsüz olarak,çok, bol bol
Çapıtı gümüslü: eşyasını çok değerli sayan kişi
Dört başı mamur: hiç bir eksiği olmayan,kusursuz
Elde bulunan: hazırda bulunan, var olan
Fırıldak çevirmek: yapmak istediği iş için,düzenli yollar peşinde olmak
Gam yememek: tasa etmemek,kaygı çekmemek,üzülmemek
Harı geçmek: çok sıcak olan şeyin sıcaklığının azalması
İğneli söz: batıcı,dokunaklı söz
Karnından söylemek: uydurup söylemek
Meydana koymak: herkese göstermek
Nah kafa: bu nasıl kafa
Orta halli: ne varıl,ne yoksul
Ölmek var,dönmek yok: vazgeçmek yok
Pahaya geçmek: değerliymiş gibi korunmak
Renkten renge girmek: utançtan çok sıkılmak

Ata Sözleri

Ağlarsa anam ağlar,gerisi yalan ağlar
Boynuz kulağı geçer
Çok gezen çok bilir
Dilencinin torbası dolmaz
Erken kalktım işime, şeker kattım aşıma
Gönülsüz yenen aş, ya karın ağrıtır ya baş
Her ağaçtan kaşık olmaz
Kaçanı kovalamazlar, yıkılanı vurmazlar
Mart dokuzunda çıra yak, bağ buda
Osmanlının ekmeği diz üstündedir
Ölümü gören hastalığa razı olur
Peynir ekmek hazır yemek
Sen işten korkma,iş senden korksun
Tuz ekmek hakkını bilmeyen kör olur
Yazın gölge koavn, kışın karın ovar

Kelimeler

Anca: Hemen hemen,henüz
Biyol: Bir kere
Cereme: Zorluk
Devlisi gün: Ertesi gün
Evhamlanmak : Kaygılanmak
Fistan : Elbise
Gayım: Sağlam
Helbe : Elbette
İptida: En önce
Karamet : Abartı,iftira
Malamat : Rezil
Okuntu: Davetiye
Pusmak : Saklanmak,sinmek
Salta : Uzun yelek
Şorik: Ağızdan akan tükürük
Tenlemnek: Yumuşamak,nemlenmek
Usul : Yavaş yavaş
Ürkmek: Korkmak
Zahir : Herhalde

Yöresel yiyecek

PULLU PİLAV

Hazırlanışı:

Soğan kıyma ve yağ ile soharıc yapılır. Bu karışıma bol domates doğranır. Soharıcına ayrıca ince ince doğranmış yeşil fasulye konularak aynı bulgur pilavı gibi pişirilir. Arzu eden bulgur yerine pirinçle de yapılabilir. Üzerine tereyağı eklenerek servis edilir.

GENDİME PİLAVI

Hazırlanışı:

Dövlmemiş yarma, kemikli etle birlikte haşlanır. İyice piştikten sonra üzerine kızdırılmış tereyağı dökülür. Afiyetle yenir. Çorba - pilav arası biraz suluca bir yemektir. (Eskiden köylerde kemikli et yazdan kurutulurdu bu yemek için)

Divriği'de Mutfak Kültürü
Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN.

Yöresel Şiir

VEYSEL'E

Sen gittin de adın kaldı, dünya'da
Kavuştun bak,sadık yarın toprağa
Selam olsun,sana ve Pir Sultan'a
Koca Veysel, bu dünya'dan geçti mi?

*Dosta ermez artık , bizim yolumuz
Sustu bülbülümüz,soldu gülümüz.*

Cınlar kulaklarda, saz ile sözün
Gerçeği görürdü, görmeyen gözün
Yığıtler otağı güzel Sivas'ım
Koca Veysel, bu dünya'dan geçti mi?

*Dosta ermez artık , bizim yolumuz
Sustu bülbülümüz,soldu gülümüz.*

Yanık yanık türkü oldun dillerde
Demet demet çiçek oldun ellerde
Sevgi oldun,umut oldun kalplerde
Koca Veysel, bu dünya'dan geçti mi?

*Dosta ermez artık , bizim yolumuz
Sustu bülbülümüz,soldu gülümüz.*

Uzun ince yollar geldi sonuna
Bayrak oldun, Anadolu halkına
Tümen tümen dert yükledin ÖZCAN'a
Koca Veysel, bu dünya'dan geçti mi?

*Dosta ermez artık , bizim yolumuz
Sustu bülbülümüz,soldu gülümüz.*

E. Müslim ÖZCAN
Karasar Köyü'nden

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Özgün müzik sanatçısı ve oyuncu (erkek) 2) Sinema oyuncusu Tank - Kiraya verme 3) Kadın atkısı - Hükümdar - Türk malı imgesi 4) Kadın sinema oyuncularından Rona - Fasıla 5) Mısırdı bir tanrı - Fakat- Evliya 6) Üye - Meydan, saha 7) Naz, cılve - Eskiden kullanılan bir müzik aleti 8) Bir ay adı - Bir at cinsi 9) Kırmızı - Taşıt,vasıta - Rey 10) Amerikan devesi - Belediye görevlisi - Bir meyve 11) Büyük sıçan - Yüksek sesle bağırma

Yukarıdan Aşağıya 1) "Ince memet"ın yazarı 2) Bir pamuk türü - Bir organımız 3) İl'in mülki amiri - Avrupa'da bir nehir - Kuzu sesi 4) Tahl tozu - Bir mevsim- Yemek 5) Türk sinemasının unutulmayan sanatçısı..... Sunal 6) Bir sayı - Uyarı 7) Buluş - T.M. bir makam 8) Atın ayağına çakılır - Yabancı ,yad- Kahverengine yakın bir renk 9) Gram'ın imgesi - Bir bezelye türü -Türkü 10) Ray üzerinde giden taşıt - Müzik sesini veren işaret 11) Gemi başınağı - Büyük taş kitlesi

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Nazım Hikmet 2) Aral - Eser 3) Ma - Islak- Kr 4) Irak - İlan 5) Maskara 6) Kaide - Ve 7) Eskişehir 8) Me - Serenat 9) Atak - Bre - Af 10) Lor -Ti - Kivi 11) Salı - Sal

Yukarıdan Aşağıya1) Namık Kemal 2) Arar - Aseton 3) Za - Akik- Ar 4) Ilık - Disk 5) Meşe - Ta 6) Helva - Erbil 7) İsa - Seher 8) Kekik - İnek 9) Mr - Lavra - İs 10) Kare - Tava 11) Turna - Fil

HIDİR ÇAM

hidircam@gmail.com

Alevi
Asimilasyonu

Osmanlıdan beri zorla ya da sinsi bir şekilde uygulanan Alevileri asimile etme politikası, bu hükümet döneminde daha da hız kazanmış bulunuyor. Bunun yeni yöntemi, önce Alevileri İslami kulvara ve kurallara çekmekle başlıyor. "Siz de Allah'a, kitaba inanıyorsunuz, biz de; Siz de Ali'yi Muhammet'i seviyorsunuz, biz de; Siz de Ehli Beyt'i seviyorsunuz, biz de. O halde ne farkımız var? " deyip Alevileri de kendi kulvarlarına çekmeye çalışıyorlar. İlk bakışta doğru gibi geliyor insana. Ama aynı mantıklı bir Hristiyan, Müslüman'a " Siz de Allah a peygamberlere inanıyorsunuz, biz de; Siz de İsa'ya İncil'e inanıyor ve seviyorsunuz, biz de; Siz de Kudüs'ü kutsal biliyorsunuz, biz de. O halde ne farkımız var? " diye sormasına benziyor. Eğer gerçekten Alevilik bu ise asırlar boyunca bunca katliamlar neden yapıldı? İslam'ın olmazsa olmaz koşullarından hangisini yerine getirdi aleviler günümüze kadar. Haça, camiye mi gittiler? Oruç mu (ramazan) tuttular? Namaz mı kıldılar? Allah'tan öcü gibi korkanla, Allah benim (Enel-Hak) diyen iki felsefeyi aynı kefeye nasıl koyabiliriz? Alevilik, tüm baskılara karşın dedelerin ve ozanların sayesinde en zor koşullarda günümüze kadar taşınmıştır. En zor koşullarda çok büyük bedellerle günümüze kadar taşınmasına karşın ne acı ki günümüzde bilgisayar çağında yer yer yörüngesinden sapmış görünüyor. En basit örneğini Anadolu'yu adım adım gezen hükümetin akıl danışmanı Osman Eğri örneğinde görüyoruz. İmam hatip kökenli, Fettullahçı, ilahiyatçı bir Hoca, ne acı ki Anadolu da kent kent gezip, Alevilere Alevilik sunumları yapmakta. Malatya da olduğu gibi Aleviler kutlu doğum haftaları düzenlemektedir. Çorum'da olduğu gibi alevi köylerinde minareler yükselmekte. Hem de kendilerini alevi sanan hocaların ve derneklerin sayesinde. Benzer şekilde " Yetmiş iki milleti bir gören " kimi gözler , ırkçılık nutukları atmaktalar. "Alevilik, İslam'ın içinde mi, dışında mı? " tartışmalarına dönecek olursak. Çok kabaca bir alevi dedesiyle bir cami hocasının aynı inançta, aynı yolda olduğunu kim iddia edebilir? Peki ya Alevilik nedir diyenlere ozanların dilinden birkaç örnek vereyim bakalım Osman Eğri ve onun gibi düşünenler bu dizelerin altına imza atabilecekler mi? "Yunus Emre der ki hoca Gerekse bin var haça Hepsinden iyice Bir gönüle girmekti" Hacı Bektaşî Veli, " Her ne ararsan kendinde ara / Kudüs'te, Mekke'de haçta değildir" Kaygusuz Abdal, " Kıldan ince köprü yapmış / Gelsin kullar geçsin diye / Hele biz söyle duralım / Sıkıysa sen geç Tanrı " Ali İzzet, " Musa, Teyrat'a hak dedi / Firavun, aslı yok dedi / İsa, İncil'e bak dedi / Sonradan bu Kuran nedir?... " Aşık Veysel, " Ademi sürdün bakmadın / Cennette de bırakmadın / Şeytanı niye yakmadın / Cehennemin var da senin" Pir Sultan, " Biz, ayet bilmeyiz, yolumuz vardır / Biz, şerbet bilmeyiz dolumuz vardır / Biz, hoca bilmeyiz pirimiz vardır.." Ve Hüdai, " Sevgi bizim dinimizdir / Başka dine inanmayız " diyor. "Daha Allah ile cihan yok iken / Biz onu var edip ilan eyledik ", " Dört kitap yokken Ali var idi ", " Musa ile tur dağında Ali'yi gördüm " diyen; Şarabı kutsal sayan; Sazlı sözlü demli ibadetten söz eden yüzlerce örnek verebiliriz. Şimdi elimizi başımıza koyup kara kara düşünelim Alevilik nedir? İslam'ın içinde mi, dışında mı? Bu alevi önderlerine, ozanlarına mı inanalım? Yoksa Osman Eğri'ye mi ? İşin doğrusu " Müslümanlık, Aleviliğin içinde mi, dışında mı ? " diye yeni bir tartışmayı gündeme taşımak daha mantıklı olur kanısındayım.

▶ ATANER YILDIRIM *
ataneryildirim@hotmail.com

Vefa Borcu

Türkiye Cumhuriyetini kuranlara vefa borcumuz var. Türkiye Cumhuriyetinde yaşama sorumluluğumuz olduğu gibi... Bakın Türkiye ne halde....Her gün insanlar sokaklara dökülüyor. Büyük sermaye panikte...AB umudu yok olurken,büyük halk kitleleri işsizlik ve açlık endişesi içindeler. Her gün Doğu-Güneydoğu Anadolu Bölgesinde isyan provaları var. Hepimiz biliyoruz ki Türkiyebölünüyor.Devlet? Devlet ortada yok.Güvenlik kurumları birbirini basmaya başladı.Yarg bölündü, polis bölündü....

Yolsuzluk,yoksulluk,yagma, talan sürüyor.....Halk uyumaya devam ediyor.Korku imparatorluğu sanki amacına vardı...Satılmış medya görevinin başında....Yeşil sermayenin neşesi yerinde.İşsizlik çığ gibi büyürken, işsiz bir imam hatipliyi ortalıkta bulamazsınız....Ayrımcılık alabildiğine sürüyor..

Kurtuluş Savaşını yapanlara,çağdaş Türkiye Cumhuriyetini kuranlara,Türk devrimini gerçekleştirenlere vefa borcumuz var...Nankör soysuzlara diyeceğim bir şey yok ama size bir vefa Borcu anekdotunu sunmak isterim:

Dalmaçya'da Nadin Sancak Beyi'nin ahırlarında yavaşlık yapandokuz, on yaşlarında bir çocuktü.Yalınayak karlar içinde birm kış günü su taşırken, bir kadıncağz bu çocuğa acımış ve soguktan mosmor olmuş çıplak ayaklarınabir çift kundura giydirmişti. Nadin'den gelen bir kapucubaşı çocuğu gördü.O perişan kıyafeti içinde yüzünün o harikulade güzelliğine hayran oldu.Küçük ahır yanışmasını İstanbul'a getirerek Enderun'u Humayun'a yerleştirdi Güzelliğinden ötürü sarayda Yusuf adı verilen bu çocuk, zekasıyla,temiz kalbi,ahlakıyla ve çalışkanlığı ile süratle yükseldi.Has odaya alındı.Sultan İbrahim'e Silahdar oldu.Az sonra Kaptanpaşalık ile sarayda devlet kapusuna çıktı.

Bir gün, Nadin Beyin'e kaptan paşa tarafından gönderilmiş olan bir meşin torba ile bir mektup geldi.Mektupta, 'Falan yerd şu isimde bir kadın vardır.Bu torba eğer sağ ise kendisine, ölmüş ise mirasçılara verilecektir' diye yazılıydı.Kadın sağ idi.Çok ihtiyarlamış,çok düşkün durumdaydı.

Torba bir meclis huzurunda kadına teslim edildi.Torbada içleri dolmuş bir çift kundura ile iki satırlık mektup vardı...**Anacığım, buzdan donmuş çıplak ayaklarına bu kunduraları giydirdiğin çocuk, sana borcunu ödemeye çalışıyor.**

Yeni yılınız kutlu olsun.Hiç bir şey, yarının güzel günlerine duyduğumuz umudu kıramayacaktır.

TEŞEKKÜR

Babam

SEYİT RIZA ÖZEN'in

vefatından dolayı bizi yalnız bırakmayan acımızı paylaşan dostlarıma, arkadaşlarıma ve akrabalarıma teşekkür ederim.

TURAN ÖZEN

TEŞEKKÜR

Ailemizin Büyüğü sevgili

Annem

GEVREY MURSAL'ın

vefatından dolayı bizi arayan, acımızı paylaşan bizi yalnız bırakmayan akrabalarıma, arkadaşlarıma ve dostlarıma teşekkür ederim.

ORHAN MURSAL

Radıyo Özgür dostları hasret giderdi

Eşge (Dikmeçay) Köyü Derneği Geleneksel Dayanışma ve Dostluk gecesinde üyeleriyle ve dostlarıyla buluştu

Ankara'dan yayın yapan Radyo Özgür çalışanları ve dostları 13 Aralık'ta Dostluk ve Barış adıyla biraraya geldiler. Gecenin sunuculuğunu Radyo Özgür çalışanlarında Üstün Alpay yaptı. Dayanışma Gecesi'nde Radyo

Özgür'ün kurucularından, Muharrem Köse ve Yusuf Bal Radyo Özgür'ün geçmişten bugüne anılarını ve hatıralarını anlattılar. Geceye Divriğililer de yoğun ilgi gösterdi. Divriği Kültür Derneği Başkanı Muharrem Hübek ve

yönetim kurulu üyeleri,Divriği Vakfı Başkanı Cemal Karahalil ve yönetim kurulu, Vakfın Onursal Başkanı Arif Ali Atay, Mali Müşavirler Odası Genel Sekreteri Salim Aydoğan, CHP Çankaya, Yenimahalle, K.Ören, Altındağ ve Mamak İlçe

Yönetimleri, Radyo Özgür'ün spiker ve program sunucuları Mustafa Canönde, Üstün Alpay, Öze Özat, Mustafa Ertaççı Hasan Harmancı, Nergiz Demirkaya Abbas Turan , Adem Aslandoğan, Gülhan Birsöz, Filiz Koç. Sanatçıları ise sırasıyla Özgür Akdemir, Halil Yalçiner, Hasan Şahbaz, Taylan, Taner Ayhan, Ahmet Dumlupınar, Musa Eroğlu, Yusuf Gül, Gökhan Kılıç, Erdal Beyazgül, Gülşen Sarıgil, Cankat Erdoğan, Halil Öztürk, Erkan Yavuzer türkülerini ve halaylarıyla geceyi coşturdular. Radyo Özgür yönetim kurulu başkanı Dr. Muharrem Köse ve yardımcısı Dr. Yusuf Bal katılımcılara teşekkür konuşması yaptı. Mustafa Canönde radyonun kuruluşundan bu yana yaşananları anlatıp, şiir ve fıkralarıyla geceye renk kattı.

Geleneksel Eşge Gecesinde buluştular

Eşge (Dikmeçay) Köyü Derneği Geleneksel Dayanışma ve Dostluk gecesinde üyeleriyle ve dostlarıyla buluştu

Dikmeçay (Eşge) Köyü'nün geleneksel olarak her yıl düzenlediği Dostluk ve Dayanışma gecesi 12 Aralık tarihinde Sarıyer'de yapıldı. Gecenin sunuculuğunu Ankara Dikmeçay Köyü Derneği

Yöneticilerinden Özgür taşınan yaptı. Hikmet Karadeniz, ve Adem Aslandoğan, Arif Özdemir, Ali Yıldız ve Ahmet Taşkıran'ın sahne aldığı geceye Sarıyer Belediyesi Başkanı Şükrü Genç Onur Konuğu olarak

çağrıldı. Gecenin açılış konuşmasını Dikmeçay Köyü Derneği Başkanı Hasan Aslan yaptı. Aslan köylülerinin derneğe sahip çıkmalarını, istedi. Gecenin yapılmasında emeği geçen

sponsor olanlara teşekkür eden Hasan Aslan, köyün sorunlarına ve Ahmet Baba Şenliklerine değinerek katılımcılara teşekkür ederek konuşmasını bitirdi. Gece halaylar ve türkülerle bitti.

Mehmet Atay Ödülleri sahiplerini buldu

İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin her yıl düzenlediği Geleneksel Mehmet Atay Ödülleri sahiplerini buldu

İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin Geleneksel Mehmet Atay Ödülleri verildi. Atilla İlhan Kültür Merkezi'nde düzenlenen ödül törenine yüzlerce Divriği'li katıldı. Sunuculuğunu Aynur Karabaş'ın yaptığı ödül

töreninde kazananlara ödülleri verildi. Yarışmanın bu yılki konusu **Fotoğraf Dalında Çocuk İşçiler**'di. Ödül töreninde Mehmet Atay'ın abisi Zeynel Atay, DKD Başkanı Ali Durmuş ve 2 Temmuz 1993 yılında

Madımak Katliamı'ndan yaralı olarak kurtulan edebiyatçı yazar Lütfü Kaleli birer konuşma yaptılar. Ödül Törenine Pirsultan Abdal Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüş, ABF Genel Başkan Yardımcısı İsmail Metin

ve birçok konuk ve dernek başkanı katıldılar. Bu yılki yarışmada, fotoğraf dalında, Velittin Kalıncara, Pınar Aydın, Ahmet Bolat ve Ali Birkan Karakaya ödüllere layık görüldüler.

Yatılı Okul arkadaşlığı unutulmuyor

Divriği Yatılı Okul Mezunları Tarabya Testi Gardın Restoran'da buluştular. Yatılı okul mezunları okul anılarını ve hatıralarını yeniden paylaştılar

Divriği Atatürk Yatılı Bölge Okulu Mezunları her yıl olduğu gibi biraraya geldi. Yılın belirli günlerinde İstanbul, Ankara ve Divriği'de biraraya gelen okul mezunları yatılı okulun ve öğrencilerinin de sorunlarıyla

ilgilileniyorlar. Yatılı Okul Mezunları dönüşümlü olarak görev alarak bu dayanışmayı sürdürüyorlar. Önümüzdeki iki yıl Sevgi Şenyurt, Mahmut Kalkan ve Ali Türkmen Yatılı Okul Mezunları Girişimi'nde sözcü

olarak görev yapacaklar. Testi Garden Restoran'da yapılan gecenin sunuculuğunu Melahat Doğaner yaptı. Tuncay Balcı ve Arif Özdemir'in sahne aldığı gecede ortak türküler söylendi, halaylar çekildi. Önümüzdeki

günlerde Ankara'da yapılacak gecenin ardından Mayıs ayının son haftası toplu olarak Divriği Yatılı Bölge Okulu'na gidilecek. Öğrencilerin sıkıntıları ve sorunlarını çözüm için maddi yardımlarda bulunulacak.

Sadık ÇELİK*

sadik.celik@keyveni.com.tr

İyi Tarım Ürünleri

Yeni yılın ilk günlerinde gazetelerde ve televizyonlarda İyi Tarım Ürünleri ile ilgili haberler 2009 yılı sonlarında yaşanan GDO krizinden sonra tüketiciyi oldukça sevindirdi. Habere göre tüketicilerin sağlıklı beslenmesi, üreticilerin ürettiklerinden daha fazla kazanç elde etmesi ve doğayla dengede meyve ve sebze üretimi anlayışından hareketle hazırlanan “Yeni Hal Yasa Tasarısı” sayesinde meyve ve sebzeler mevcut komisyonculuk anlayışından kurtarılacak daha uygun fiyatlarla tüketiciyle buluşacak. Ümit ederiz ki, araçlar ve komisyoncular olmadan üretici ile tüketici buluşur ve bu sayede halkımız kaliteli sebze ve meyveleri makul fiyatlarla tüketebilme olanağına sahip olurlar. TBMM Sanayi ve Ticaret komisyonunda görüşülen tasarının bir alt komisyona havale edilmesi sebze ve meyvede yeni bir dönemi başlatıyor.

SEBZE MEYVE ÜRETİMİNDE SON DURUM

2008 yılında Türkiye'de sebze üretimi 27.2 milyon ton ve meyve üretimi 15.6 milyon ton olarak kayıtlara geçti. Toptancı hal fiyatları baz alınırsa bu üretimin yıllık toplam işlem değerinin 40 milyar TL olması gerekiyor. Oysa sektörde kayıt dışılığın yüzde 70'ler seviyesinde olması, toptancı hallerinde müzayede, depolama, tasnifleme, ambalajlama tesisleri, laboratuvar ve soğuk hava depoları bulunmamasından ve tarımsal ürünlerin taşınmasında yaşanan olumsuzluklardan dolayı üretimin yaklaşık yüzde 25'i pazarlama sürecinde ziyan oluyor. Sebze ve Meyve Ticaretinde yaşanan tüm bu olumsuzlukları ortadan kaldırmak amacıyla daha önce 2003 yılında uygulanmaya başlanan “İyi Tarım Uygulamaları” sistemi geliştirilerek bu yıl tekrar düzenleniyor.

İYİ TARIMA DESTEK ŞART

Sanayi Bakanlığı'nın künye, Tarım Bakanlığı'nın “bitki pasaportu” olarak adlandırdığı uygulamanın tarihine bakacak olursak 1997 yılında Avrupalı lider perakendecilerin EUREPGAP sertifikasını imzalamasından ardından Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı da 2003 yılında sertifikayı aldı ve bir yıl sonra 2004 yılında Türkiye İyi Tarım Uygulamaları'na ilişkin yönetmeliği çıkardı. İyi tarımın sulama, ilaçlama, gübreleme gibi tüm tarımsal faaliyetlerinin üretici tarafından üretim kayıt cetveline kaydetme zorunluluğu bulunmasından dolayı ürünlerin dikim, bakım, hasatı, kullanılan suyun kaynağı, gübrenin çeşidi gibi konuların belirlenen şartlarda olması gerekiyor. Ayrıca ilaçlama aşamalarında çalışanların doğru ekipman ve kıyafetler kullanması, hasatta çalışan işçilerin ihtiyaçları için hijyenik tuvaletler ve özellikle el temizliği önem gösterilmesi zorunluluğu, rutin sağlık kontrollerinden geçmeleri ve bu işçilerin iş durumuna uygun giyinmeleri lastik çizme, eldiven, maske gibi ekipmanlar kullanmaları gerekiyor. Bu alanda üretimin alışıkları olmadıklarından çiftçilerin sürdürülebilir, izlenebilir tarım ile ilgili eğitilmesi de son derece önemli bir konu. Tüm bu yenilikler uygulamaya devletin desteğini gerektiriyor. Ayrıca projenin başarısı verilecek eğitimin niteliği ile doğrudan alakalı olduğundan bu proje kapsamında ülkemizde neredeyse her ilde bulunan ziraat okullarından, ziraat fakültelerinden mezun binlerce gencimizden yararlanmalı ve onlara bu sayede iş fırsatı yaratılmalıdır. Tüm bu değişiklikler göz önüne alındığında çiftçilerin değişen şartlara uyum sağlayabilmesi için devletin ekonomik desteğine ihtiyaçları olduğundan iyi tarım uygulamalarına uygun üretim yapan çiftçilere alan başına destek, düşük faizli kredi ve benzeri bazı destekler verilmesi geçtiğimiz yıllarda kararlaştırılmıştı. Ayrıca İyi Tarım Uygulamaları'na uygun üretim yapmaya başlayan çiftçilere Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından eğitim ve sertifika da verilmeye başlanmıştı. Ancak çok değil bundan birkaç ay evvel 26 Kasım 2009 tarihli Resmi Gazete'de İyi Tarım Uygulamalarının desteğinin daraltılması kararı yayınlandı. Bu karara göre 2009 yılında yapılan üretim için destek sadece yaş sebze ve meyve ile örtüaltı üretime verilecek. Tarla bitkilerine ise destek verilmeyecek. Destek miktarında ise 2008 yılı için dekara 20 TL olarak verilen fiyat önce 18 TL'ye bu yıl ise 15 TL'ye düşürüldü. Örtüaltı üretim için ise bu yıl dekara 75 TL ödemesi planlanıyor. İyi Tarım Uygulaması çerçevesinde üretim yapan çiftçiler ürünlerini sattılar ancak dekar başına vaat edilen ödemeyi alamadılar. Tarla bitkilerinin ödeme kapsamından tamamen çıkarılması ise çiftçiyi olduğu kadar tüketiciyi de etkiledi. Henüz 2009 yılı bitmeden verilen desteğin kesintiyi uğraması çiftçilerin kayıtlı, sürdürülebilir üretim yapmasını zora soktu. Çiftçinin tarlada kullandığı gübre, ilaç ve ekipmanların AB standartlarında, kayıt altında olmasını zorunlu kılan ITÜ belgesi için çiftçiye bir süre destek verilmesi gerekmektedir. Ürünün güvenliğini ve kalitesini arttıran bu sayede ürünün daha kolay markalaşmasına olanak tanıyan, rekabet gücü ve pazarlama imkanlarının artmasından dolayı üreticiye daha fazla kazanç elde etme imkanı sunan ve her şeyden önemlisi insan sağlığına ve çevreye zarar vermeyen ürünlerin tüketicilerle buluşması ve bu uygulamanın yaygınlaşması özellikle GDO, pestit ve hormon tartışmalarının yaşandığı, sağlıklı yaşam ve beslenme konusunda halkımızın bilinçlendiği bir dönemde oldukça önemli. Umanız yediğimiz meyve ve sebzelerin kalitesini ve güvenilirliğini arttıran bu uygulama giderek yaygınlaşarak kısa zamanda doğal, organik üretime dönüşerek bütün tüketicilere ulaşır.

*Keyveni Catering Yönetim Kurulu Başkanı

Erdem YALÇIN

Merkez : 20. Sokak 21. Blok
No.: 26 - 28 İkitelli - İSTANBUL
Tel : 0 212. 670 49 49 (pbx)
Fax : 0 212. 670 22 68
Gsm : 0 555. 992 24 09
Şube : Sular idaresi, Girne Caddesi
Dilaver Sok. No.:12/A Kagıthane - İST.
Tel : 0 212. 295 05 48 - 294 85 44
Şube : Keresteciler Sitesi 20.Sokak
No:13 İkitelli / İSTANBUL
Tel : 0 212. 670 37 47 - 48
E-mail : erdem@yalcinlarorman.com
www.yalcinlarorman.com.tr

Sönmeyen köz, Divriği Harman Dergisi

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin 20 yıla yakın bir zamandır çıkarmakta olduğu bir dergisi var. Adı Divriği Harman. Bu derginin yayın Yönetmeni Muharrem Diktaş ve Yayın Kurulu ile Divriği Harman Dergisini ve çıkışından bugüne kadarki evrelerini, yayın hayatını ve yayın çizgisini görüştük.

» **Sayın Muharrem Diktaş Divriği Harman Dergisi'nin uzun süreden beri yazı işleri müdürü ve yayın kurulu üyesi olarak görev yaptığınızı biliyoruz. Sizi tanıyarak, Divriği Harman Dergisi'nin dünden bugüne hazırlanıp yayınlanma süreci ile ilgili okurlarımıza bilgi vermenizi istiyoruz** Divriği, Eski beyli (Norsun) Köyü'nde doğdum. Nuri Demirağ Ortaokulu ve Sivas Kongre Lisesi'nde okudum. Ankara Eğitim Enstitüsü ve A.I.T.İ Akademisi İşletme yönetimini bitirdim. Ankara'da 28 yıl öğretmen ve idareci olarak çalışarak, 1995 yılında emekli oldum.

» **Biraz gerilere giderek başlayalım isterseniz, Divriği Harman Dergisi ne zaman çıkmaya başladı ve hangi ihtiyaçtan doğdu? Dergiyi ilk çıkaranları hatırlıyor musunuz?**

Ankara Divriği Kültür Derneği'nden bahsetmeden Divriği Harman Dergisi'nin hangi ihtiyaçtan doğduğunu anlatmak mümkün değil elbette. Bilindiği üzere derneğimiz 1950 'de kurulmuştur. Daha sonraki yıllarda sosyoekonomik politikalar sonucu oluşan olumsuz yaşam koşullarının köylerimizde yoğun bir göç sürecini başlattığını gördük.

Kentlere yeni gelen bu insanlar yıllarca kimsesiz ve sapsiz yaşadılar. Bir yurttas olarak ekonomik, sosyal ve kültürel yönden hak ettikleri hiçbir hizmeti alamadılar. Onlara sadece ucuz işgücü ve oy deposu olarak bakıldı. Yukarıdan aşağıya pompalanan gerici ve yoz kültürün dayattığı yaşam biçimiyle iki arada bir derede kalan bu insanlar, bir yandan kimlikleri ile büyük kentlerde tutunmaya çalışırken, bir yandan da doğdukları yerleri kentlere taşımaya başladılar. Kent köyler oluştu.

Kentlerde önce hemşericilik sonra da köylülük temelinde kültürel, sosyal dayanışma amaçlı dernek ve vakıf örgütlenmelerini gündeme getirdiler. Kendilerini bu örgütlenmeler üzerinden ifade etmeye başladılar. Büyük şehirlerde nerede dernek ve sendika gibi bir örgütlenme var ise, orda yüke omuz veren bir Divriği'li bulunur.

İnsanların kendilerine bile yabancılaştığı yoz kentleşme olgusunun ortasında dayanılmaz yalnızlık ve eziklik içindeki göç vurgunu Divriğililer, Ankara Divriği Kültür Derneği bünyesinde birbirlerine sarılıp güzel değerlerini yaşatmak ve bir sonraki süreçte katmak adına **Türkiye'nin neresinde olursa olsun bir Divriği'li varsa yalnız değildir, Ekin idik Olduk Harman diyerek, 1 Şubat 1993'** de dernek başkanı Sayın Necati Yılmaz'ın yönetiminde yayın hayatına başlıyor. Bu ilk sayıda Mehmet Akkaya'nın yayın yönetmenliğinde; Cuma Gürsoy, Musa Akar, Ali Polat, Seyit Atmaca, Şehriban Metin, Gülen Göksu Ercan, Ferhat Çağlar görev alıyorlar. Bu tarihten önceki dönemlere ilişkin, derneğe ait bir yayın olup olmadığı bilgisine ulaşamadım.

» **Divriği Harman Dergisi ile tanışmanız nasıl oldu, kaç yıldır görev yapıyorsunuz ve kimlerle çalışıyorsunuz. ?**

Divriği Harman Dergisi 1995 yılına kadar 10. sayı yayımlanmıştır. Uzun bir ara verdikten sonra 2001 yılında ki dernek başkanı Sayın Ünsal Avcıoğlu yönetimi tarafından 11. sayının yayımlanma kararını alınması üzerine, beni yayın kuruluna davet etmeleri ile tanışmış olduk. O günden bu güne farklı yönetimlerde, farklı yayın kurulları ile görev yaptık. Ancak yaygın kurulunda bugüne kadar birlikte görev yaptığım sevgili arkadaşım Sayın M. Bedri Yalçın'ın bu dergide çok emeği vardır. Şu an yaygın kurulunda bulunan arkadaşlarımız; Bedri Yalçın, Ahmet Kahraman, Haydar Karakoç ve Tolga Erdoğan ile birlikte dergiyi hazırlamaktayız.

» **Divriği Harman Dergisi, Ankara Divriği Kültür Derneği'nin resmi Yayını bunu biliyoruz. Derginin yayın çizgisini nasıl belirliyorsunuz, yayın çizginize ağırlıklı olarak hangi konuları alıyorsunuz?**

Evet dergimiz derneğimizin resmi yayın organı. Resmi makamlarca yoğun denetim görüyor. Ayrıca en büyük denetimi ise, çeşitli siyasi görüşlerdeki dernek üyeleri olan okurlarımız yapıyor. Dergimizin yayın çizgisini ve ağırlıklı

Divrigi Harman Dergisi Yayın Kurulu

konularını belirlerken, öncelikle derneğimizin bu güne kadar olan süreçte oluşturduğu onurlu kurumsal kimliği ve Divriği kültürünün mayasını oluşturan değerlerin sorumluluğunu temel ölçü kabul ediyoruz. Kimi değerlerin bir sonraki süreçte aktarılması önemlidir. Bunları terk etmeden geliştirerek döneme özgü bir içerik kazandırarak süreci katmak evreleri. Divriğili olmak ortak paydası üzerine kurulmuş olan derneğimizin, bu paydadaki ortak sorunlarımızı karşı Divriği'li birlik ve dayanışma duygularını diri tutmaya çalışıyoruz. Birleştirici ve bütünleyici olma çabası içindeyiz. Ülke gerçekliğinden soyutlanmadan, Divriği gerçeğini, Divriği insanını ve Divriği'nin kültürünü yaşatmayı, yarınlara aktarmayı amaçlayan bir yayın çizgisi oluşturmaya özen gösteriyoruz.

» **Her yayının bir siyasi duruşu vardır mutlaka, siz Divriği Harman Dergisi ile siyasal bir hat işaret ediyor musunuz, yayıncılığınızda muhataplarınız ve okuyucularınız kimlerdir?**

Divriği Harman dergisinin elbette ki bir duruşu vardır. Bu duruş, sesi olduğu derneğin duruşundan ayrı düşünülemez. Kültür ve sanat dergisi olmasına karşın, her sanatın, her kültürün kendine özgü bir politikasının olduğu ve kültürün politikadan ayrılmayacağı gerçeğini göz ardı etmeden mümkün olduğunca güncelci işlemeye çalışıyoruz. Yaşanan kırılımların ortasında insanlığın ortak değerleri, özlemleri doğrultusunda hiç ödün vermeden sevgiye, barışa, kardeşliğe, dayanışmaya, emeğin yüceliğine, eşitlik ve özgürlüğe sahip çıkan bir yayın olarak uzun soluklu yolculuğumuzu bu değerlerle yeni kuşaklarda devretmek en büyük özlemimiz.

» **Yayıncılık zor iş malum. Derginin ekonomik sorunlarını nasıl çözüyorsunuz?** Dergi çıkarmak oldukça zor bir iş, bizim gibi yöresel derneklerin uzun süreli bir dergiyi çıkarması daha da zor. Üstelik okullarına ve üyelerine dergiyi ücretsiz dağıtarak yaşatması olanaklı değil. Dergimizi reklâm gelirlerimiz ve bağışlarla ayakta tutmaya çalışıyoruz. Derginin, derneğimize hiç istemediğimiz halde bazen ağır bir yük getirdiğini biliyoruz.

» **Bugünden bakacak olursak Divriği Harman Dergisi murat ettiğiniz noktalara hizmet edebildi mi. Etki alanınız nereden başlayıp nereye geldi?**

Divriği Harman Dergisinin istenilen noktalara geldiği söylenemez. Mevcut koşullar içinde dergiyi daha ilerilere taşımak çok güç. Bunun birçok nedeni var; bilindiği üzere dernek yönetimleri iki yılda bir değişmektedir, gelirleri de çok sınırlıdır, dergimiz tamamen amatör bir biçimde hazırlanmakta ve basılmaktadır, dernek üyelerine ve diğer illerdeki temsilcilerine ücretsiz olarak dağıtılmaktadır. Tüm bu nedenlerle kurumsal bir yapı oluşturulamamıştır. Yeterli finansman sağlanamadığı ve kurumsal hüviyete kavuşmadığı süreçte de dergi profesyonel

olarak çıkarılmaz.

» **Divriği Harman Dergisini yıllardır çıkarıyorsunuz, Divriğililerden beklediğiniz ilgiyi görüyor musunuz? Hiç hayal kırıklığı yaşıyor musunuz?**

Divriğililer derneğimize karşı çok ilgili özelliklerde gençlerimiz. Birçok insanın dergimizin tüm sayılarını arşivlediklerini biliyorum. Ankara'da yaşayan hemşerilerimiz dergiyi kolay elde ediyorlar, ancak taşra temsilcilerine yeterli sayıda gönderemiyoruz. Özetlemek gerekirse, ücretsiz verildiğinde dergiyi olan talep yoğun olmakta, ücret istenildiğinde ise bu talep düşmektedir. Bu noktada verilen emeğin karşılık bulamamasının burulklüğünü yaşıyoruz. Bu uygulamanın sona erdirilmesi ve derginin ücretli hale getirilmesi gereklidir.

» **Okuyucularımıza nasıl ulaşıyorsunuz. Okurlarınızla bağlarınız nasıl yürüyor?**

Okurlarımızla iletişimimiz temsilcilikler ve derneğimize ait e-mail adresi sayesinde olmakta, gönderilen yazılar buralarda toplanıyor. Ankara içinde ise yazılarını derneğe ulaştırıyorlar.

» **Divriğili olmak sanki bir mutluluk kaynağı gibi algılanıyor. Divriğililerin kendilerine has bir ekolü var gibi sanki. Sizde böyle bir hava seziyor musunuz? Bunun nedeni nedir sizce?**

Bu soruyu ilçe aidiyeti anlamında, Divriği'deki Divriğili olmak adına sorarsanız, Divriği'li olmak benim için hiçbir zaman mutluluk kaynağı olmadı. Yakın tarihe kadar ilçe merkezi olarak Divriği'nin, köylerini, köylülerini bir bütün olarak benimseyerek, içselleştirdiğini görüp yaşamadım. Divriği merkez eliti ve bu elitin baskıladığı bürokrasi, Osmanlı'nın geleneksel politikalarını yakın zamana kadar köylere karşı sürdürmüştür. Buna paralel olarak da, kapalı köylülüğün yaşandığı ve yoğun üretimin yapıldığı yıllarda bu elit merkezin, köylüleri insafsızca sömürdüğünü düşünüyorum. Büyük kentlerdeki Divriği'li olmak adına sorulursa bu soru, bu mutluluğu bizlere verenin, örgütlü yapılarımızın, yani Divriği Kültür Derneklerimizin bugüne kadar edinmiş olduğu kimliklerinde saklı olduğunu sanıyorum. Sosyolojik anlamda Divriği özel bir ilçe, Ankara Divriği Kültür Derneği ise özel bir dernektir. Çünkü Divriği'li örgütsel bir yapı içinde olmadıkça özgür olamayacağı ve varlığını koruyamayacağını yaşayarak öğrenmiştir. Egemen olan ve sömüren sınıflar insanları örgütlenmelerine engel olmaktadır.

Divriğililer özgür ve çağdaş insan olma çabalarına, yaşamın her alanında tek söz sahibi olan devletin nasıl müdahale ettiğini çektiği acılarla görmüştür. Sonuçta Divriğili, endüstri çağının ezdiği ve yalnızlaştırdığı insan varlığını koruyabilmek için kendine bir tek kurtuluş yolu bulabilmiş, o da örgütlenmek. Artık çağımız insanı tek başına eksik kalmakta, var olabilmek için örgütlerin içinde

korunabilmektedir.

Kurulduğundan bugüne kadar çeşitli zorluklara, horlanmalara, katliamlara rağmen umudunu söndürmeden tüm ilerici kurum ve kuruluşların harcına Divriği ceherini yazmanın haklı onuru ve mutluluğu olsa gerek bu durum. Divriği'lilerin kendilerine has ekolünü ve mutluluk kaynağını kentlere yayılan bu yapılar oluşturmıştır.

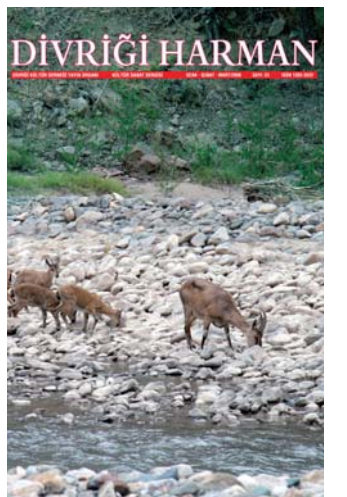
» **Divriği Kültür Derneği Yönetimi ile yayın çizgisini belirlerken sıkıntılarınız oluyordu? Daha açık sorayım isterseniz. Yönetim kurulu sizi çok sıkıyor mu, rahat çalışıyor musunuz?**

Bu konuda açıkça söylemeliyim ki mevcut dernek yönetimi ile hiçbir sorun yaşamadık. Özellikle başkan Sayın Muharrem Höbek bizlere çok yardımcı olmaktadır. Yazı işleri ve yayın kurulu olarak daha önce belirtmiş olduğum derneğin genel ilkelerine bağlı kalmak kaydı ile özgürce kararlar alabiliyoruz. Bu konuda başkan Muharrem Höbek ve yönetim kurulu üyelerine yayın kurulu olarak teşekkür borçluyuz.

» **Bizim soramadığımız bir şey kaldı mı acaba, Anlatmak istediğiniz başka bir şey var mı?**

Sonuç olarak; Demokratik kitle örgütlerinin kendi olanakları ile sürekli yayın çıkarması oldukça zor. Ankara Divriği Kültür Derneği'nin Harman Dergisi 1993 yılında başladığı yolculuğuna bugün 27.sayısını çıkararak devam etmesi tüm Divriğililerin başarısı olarak kabul edilmelidir. Bir derginin çıkarılması için, nitelikli ürünlerin derlenip dizilmesi, basımı ve dağıtımı önemli işlerdir. Bu işler zaman, gönüllülük ve en önemlisi birikim ister. Ancak ortaya çıkardığınız ürün özelde Divriğililere, genelde de insanlığa hizmet ediyorsa, bu özveriye değer.

Yalnız dernek yönetimlerinin ve yayın kurullarının çabaları yetmez. Dernek üyelerinin ve tüm hemşerilerimizin bu çabalara sahip çıkmaları gerekir. On binler, yüz binler olarak baba ocağından kopup yurdun dört bir yanına dağılmış durumdayız. Divriği için düşünmek, Divriği'ye dair düşünmek, hele de kişiliğimizin mimarı köylerimize münhasır düşünceler geliştirmek her şeyden önce bizi için bir borç olsa gerek. Hayat, geride güzellikler bırakan insanlarla zenginleşiyormuş. Divriği Harmanı yola çıkaranlardan başlayarak, bugüne kadar hazırlanıp, yayımlanmasında ona can veren tüm insanları minnetle anıyor, her daim fotoğraf arşivini bana açan, Divriği temsilcimiz Sayın Yusuf Güldadı'nı, yayın kurulunda birlikte çalıştığım tüm arkadaşlarımı selamlıyorum. Geriden gelenlerin, Divriği Harmanı teslim alıp uzun yıllar daha güzel yerlere taşıyacağına olan umudumuz, bizlerin emeğinin en büyük ödülü olacaktır. Divriği Harman dergisine saygılarını açan kardeş yayın Divriği Gazetesi'ne teşekkürlerimizi sunuyoruz.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Ayıptır Günahtır

Anadolu coğrafyasında kurulan tüm devletler Dersim Coğrafyası olarak bilinen ve Koçgiri Bölgesini de içine alan bölgede hakimiyet kurmada güçlü çabışlardır. Söz konusu coğrafya Cumhuriyet'e kadar yarı özerk bir yapılanma içerisinde merkezi hükümet ile zorunlu bir şekilde idari ilişkilerde bulunmuşlardır. Ancak bu durum Osmanlının en zayıf döneminde merkezi yapılanmasının ve feodal devlet mekanizmasının zayıfladığı dönemde Dersime karşı olumsuz bir ilgi başlamıştır. Bu zaman kadar olan ilgisizliğin temel nedeni Dersim'in coğrafyasından kaynaklı ekonomik değeridir. Dağlık bir coğrafyada yaşayan az bir nüfusun yaratacağı değerler Osmanlının ilgisini çekmemiştir. Taki Tanzimat'a kadar. Med imparatorluğu'nun Sivas'ı da içine alan coğrafyaya kadar olan egemenliği sonucu oluşan Dersim ve Koçgiri coğrafyasındaki etnik değişiklik günümüze kadar süregelmiştir. Bu coğrafyanın gizemli yaşam tarzı ve toplumsal duruş „merkezi hükümetlerin ilgisini çekmiş ve bir çok raporun hazırlanmasına neden olmuştur. Bu raporların ilki, 1841 yılında vali Arif Paşa tarafından hazırlanmıştır. Daha sonra 1896 yılında Anadolu Müfettişi Umumi ve Dördüncü Ordu Komutanı Zeki Paşa ayrıntılı bir rapor hazırlamıştır. En önemli rapor ise detaylı ve raporların bir arada toplanması anlamında başlangıç olması itibari ile kayıtlara „Jandarma Umum Kumandanlığının 55058 sayılı“ kayıt ile geçen ve „Gizli ve zata mahsusur“ ibaresi ile yüz adet basılan rapordur. Söz konusu raporda „Dersim denilen mıntıkaya tarihin ilk devirlerinde ve bilhassa şarktan garba doğru başlayan akin devirlerinde hangi istikametlerden nüfuz imkanı mümkündür.“ „Cumhuriyetten evvelki devirde Dersimin Osmanlı Hükümetine ilhakından itibaren geçirdiği asayiş vaziyetini adım adım takip etmeğe imkan bulunamamıştır.

Tanzimat'a tekaddüm eden devrin esasen bütün şark vilayetleri derebeylik usulü ile idare edildiğinden ve devletçe bu mıntıkalar adeta yabancı gözle bakıldığından bu müddet zarfında hükümet kuvvetlerinin hemen kamilen derebeyleri ve onlara ikinci derecede memurları olan diğer rüesa ve ağalar elinde olduğuna hiç şüphe yoktur.“ Yine adı geçen raporda „Tanzimat devrinde Dersimi (Şah Hüseyin) namile anılan bir Dersili'nin hakimiyeti altında görüyoruz. Dersimliler (Yavuz-safaviler) mücadelesinden beri etrafa ve bilhassa sünniyülmehzeph Türklerle karşı taşkınlıklarını hiç eksik etmemişler ve bu tecavüzleri bir taraftan Bayburt ve bir taraftan Sivas yakınlarına Kangal'a kadar uzatmışlardır.“ Osmanlıya bir canını asker olarak çok gönen Dersimli'ye karşı Nizami Cedit askeri örgütlenmesi ile bazı nişan ve rütbe dağıtma vasıtasıyla Dersim'in toplumsal yapısına nüfuz çabası yoğunlaşmış, ancak bu konuda başarı sağlanamamıştır. Ancak Hamidiye Alayları vasıtası ile bu eksiklik giderilmeye çalışılmıştır. Jandarma Genel Komutanlığının raporuna göre „... Dersim çapulcuları Dersimi muhit kazalara akınlar başlatmışlar“ ancak isyanlar kaba şekilde kanlı bastırılmıştır. Raporda hemen her yıl söz konusu olan isyanlara karşılık başlatılan mücadeleler anlatılmakta ve katliamların gerekçeleri oluşturulmaya çalışılmıştır. Cumhuriyet'e kadar yapılan baskılar sistematik olmaktan uzak görünse de Dersim coğrafyası sürekli olarak göz altın da tutulmuştur.

Ortak vatan projesi olarak genel kabul gören Cumhuriyet Dersimi izlemek gayesi ile bir „umum müfettişlik“ makamı kurarak Mülkiye Müfettişi Hamdi Bey'e Dersimi izleme ve raporlama görevi vermiştir.

Ahmet Hamdi raporunda „Dersim ,Hükümeti Cumhuriye için bir çibandır.Bu çiban üzerinde kat'ı bir ameliye yapmak ve ihtimalati elimeyi önlemek ve hakikata mütekaripirt. ..Son derece zeki,kurnaz ve dessor olan bu halk hükümetin zayıf veya kuvvetli bulunduğuna göre mütcaviz veya mutavaatkardir. Dersimin ıslahı acil ve zaruridir“ Raporda devamla „yaptığım temaların bende hasıl ettiği izlenime göre, Dersim gittikçe Kürtleşiyor,ülküleşiyor ve dolayısıyla tehlike büyüyor “ dediği yıl 1926 yılının şubat aydır. CHP 'nin IV.Kurultayında konuşan Genel Sekreter Recep Peker „Türk demokrasisi,taklit değildir.Amacı kuvvet yoluyla ,ulusal birliği sağlamaktır.“ diyerek Dersime karşı seferberliğin ilk işaretini vermiştir. İbrahim Talı'nın raporunda ise “ 1926 yılında koç usaklı aşiretinin tamamen imha edildiğini sanmıştım. Oysa bu aşiretten geriye 500 hane kadarının kaldığını görünce şaşırdım. Dersim işini, Cumhuriyet Hükümetinin şerefine yaraşır ve kesin sonuçlar alacak biçimde kökünden halledecek kuvvet ve kudrete bir hareket istiyoruz. Dersimli okşanarak kazanılmaz.Silahla işi çözmeye ,ıslahatın temelini oluşturur.“

İç işleri Bakanı Şükrü Kaya ise “ Seyid Rıza'nın günden güne etkisi ve hükmü artıyor. İstikbalin Dersim için hazırlanmış şefidir o. Kat'ı tedbir alınmalıdır. Dersim'in silahtan tecridi ve aşiret reislerinin uzaklaştırılması , hareket sırasında bazılarının rehin alınması gerekir.” Dönemin iktidarı Dersimi kendisi için tek sorun olarak görmüştür. 1935 yılında “Munzur vilayeti teşkilat ve idaresi ” hakkında kanun teklifi ile Dersimdeki toplumsal gelişme engellenmeye çalışılmıştır.

Mecliste kanun ile ilgili yapılan görüşme zabıtlarına göre 38 maddeden yalnızca iki maddesi hakkında görüşme olmuş kanun bir günde yaklaşık bir saat içerisinde acele bir şekilde kabul edilmiştir. Kanunda en önemli husus vali üzerinde korgeneral vali ataması yapılmıştır. Bu kanunun hazırlanışı ve bir korgeneralin vali üzerinde yetkilendirilmesi bir harekate hazırlanışına işaret olarak görülmüştür.Dersim halkının bu kanuna karşı kendi varlığını koruma imhaya karşı bir direnişi başlatma yılı ise 1937 yılıdır. Sonuç itibari ile isyandan sona kalan kan göz yaşı ve katliamdır yapılan. Yaşanan bu katliamın toplumsal dokumumuzdaki yansımaları hala devam etmektedir. Açılan yara büyük olmuş tedavisi kardeşlik projeleri ile sürmesi gerekirken “ Geçmişte Dersimde analar ağlamadı mı? diyerek geçmişteki katliamı günümüze uyarlamak isteyen CHP Genel Başkan Yardımcısı yüreğindeki kını açığa vurması manidar ve o kadar da tehlikelidir. Katliam sonrası yaşı küçültülerek idam edilen Seyid Rıza'nın duruşu ve kararlılığı İhsan Sabri Çağlayangil tarafından “Hava soğuktu ve etrafta kimseler yoktu. Ama Seyit Rıza meydan doluymuş gibi sessizliğe ve boşluğa ; „Evladı-ı Kerbelaylı , bihataylı, ayıptır, zulümdür, cinayettir.“ Benim tüylerim diken diken oldu. Bu yaşlı adam rap rap yürüdü. Çingeneyi itti. İpi boynuna geçirdi. Sandalyeye ayağı ile tekme vurdu. infazını gerçekleştirdi.” şeklinde aktarılrken mevcut Dersim Milletvekillerinin Onur Öymen'in kinine karşı sessiz kalışlarına karşı ayıptır, günahtır, yaptıklarınız diyorum.

Vakfı yönetimi üyeleriyle buluştu

Divriği Vakfı Yönetim Kurulu, Vakıf Mütevelli Heyetini bilgilendirmek amacı ile vakıf merkezinde bir toplantı yaptı. Toplantıda 25 Mayıs'ta yapılan kongre de üyelikten çıkarılma kararı ve üyelik aidatının 5 bin liraya çıkarılması tartışıldı

Divriği Vakfı Yönetim Kurulu, Vakıf Mütevelli Heyetini bilgilendirmek amacı ile vakıf merkezinde bir toplantı yaptı. Toplantıda 25 Mayıs'ta yapılan kongre de üyelikten çıkarılma kararı ve üyelik aidatının 5 bin liraya çıkarılması tartışıldı. Son yapılan genelkurulda 39 vakıf üyesinin aidatlarını ödemediği için düşürülmesi ve vakfa yeni yapılacak üyelere 5 bin lira aidat alınması kararı alınmıştı. Bu kararları karşı çıkan bir kesim vakfı olağanüstü kongreye götürmek için imza toplamış alanan kararların demokratik olmadığını söylemişti. Vakıf merkezinin Dikmen'de bulunan binasında yapılan toplantının ana gündemini bu iki madde oluşturdu. Oturumu yönetmek için Avukat Müslüm Özcan ve Hüseyin Göktaş oy birliğiyle seçildi. Müslüm Özcan 5 bin liranın üyelik aidatı için çok olduğunu belirterek, kongre kararlarına karşı imzacılardan Mahmut Toy, Bayram Durgun, Abbas Karaca ve Tacim Büyükimdat'a söz verildi. Konuşmacılar, her ne kadar üyeliklerin aidat borcunu ödemedikleri için düşürüldüğü gerekçe gösterilse de, bu karar vicdanlarda acı ve üzüntü yaratmıştır, yeni yapılacak üyeliklerde ise belirlenen 5 bin liranın üye kazanmak için değil, üye yapmayı engellemek için bir karar olduğunu söylediler. Vakıf tüzüğünde üye düşürmenin olduğunu, ancak üye düşürmenin bizlere yakışmayacağını söyleyen konuşmacılar, bu kararın iptal

edilmesi gerektiğini vurguladılar. Toplantıya 24 imzacıdan birkaç ismin katıldığı üyelikten atılan 39 üyeden ise sadece 1 üyenin katılması dikkatlardan kaçmadı. Toplantıda Musa Kahraman üye aidatını ödeyen ve ödemeyen üyenin aynı tutulmasının uygun olmadığını, bu nedenle de 2002 yılındaki olağan genel kurulda, üye aidatlarını ödemeyen üyelerin üyelikten düşürülmesi ile ilgili tüzük değişikliği önergesini imzalayanlar arasında olduğunu ve bu önerenin yetkinin genel kurula verilmesi üzere oy çokluğu ile imzalanarak kabul edilip, mahkemeden tescil ve ilan edildiğini belirtti. Hüseyin Ertuğrul da, Vakıflar Kanunu'na ve Vakfımızın Tüzüğü'ne bakılmadan rasgele söylemlerde bulunulduğunu, hukuk tanımazlığın kimseye bir yarar getirmeyeceğini, yapılan genel kurul işlemlerinin hukuk ve Vakıf Tüzüğü'ne uygun olduğunu belirtti. Vakıf Yönetim Kurulu üyesi Mali Müşavir Muharrem Erdoğan söz olarak vakıfa yeni girecek üyeler için geçtiğimiz genel kurulumuzda belirlenen 5bin TL'nin afaki bir rakam olmadığını, bu rakamı Vakfın ilk kuruluş aşamasından bugüne kadar Vakıf Mütevelli heyetinin ödediği giriş ve üye aidatlarının bugüne endeksenerek tespit edilen tutar ile Vakfın yaratmış olduğu değerlerin ortalaması olarak belirlendiğini, bunun altında rakam belirlenmesi halinde ise bunun mevcut üyelere haksızlık yapılmış olacağını rakamlarla açıkladı. Vakıf Başkanı Cemal Karahalil

söz olarak Vakıf Genel Kurulu kararlarının tartışılacak bir tarafı olmayacağını, bazı arkadaşların maça giderek ve diğer nedenlerle genel kurula gelmediklerini, genel kurula katılmayan arkadaşların alınan kararları sokakta tartışılmaya açılmasını çok yanlış olduğunu, Vakfımızın bugünlere kolaylıkla geldiğini, Vakfımızın bu seviyeye gelebilmesi için daha önceki yönetimlerin fedakârca çalıştığını ve hatta kiralari ceplerinden ödediklerini bilmekteyiz. Tartışılacak, görülecek konularla ilgili olarak Vakfımızın yeri olduğu bu konuların burada görüşülüp tatlıya bağlanarak kol kola bu kapıdan çıkacağımıza eminim. Hiçbir hemşerimizin kötü niyetli olduğunu düşünmüyoruz. Bugünkü toplantıyı da bu amaçla yaptık. Sözü olan, eleştirisi olan arkadaşları dinleyelim cevap verelim diye. Vakfımızın son genel kurulunda aidat borcunu hiç ödemeyenlerin üyeliklerini düşürülen kararı tüzük gereği genel kurulun yetkisinde olup, genel kurul karar vermiştir. Yine Vakıflar yasasında yapılan değişikliklerle üye kabulü için giriş aidatı olarak belirlenen 5.000,00-TL- genel kurulca alınan karardır. Yönetim Kurulu olarak genel kurulun kararlarını uygulamak durumunda olduğumuz herkesin malumudur. Fakat hiç aidat ödememeleri nedeniyle üyelikten düşürülen arkadaşlarımız sayet üyeliklerinin tekrar devamını isterler ise bu arkadaşlarımızı Vakıf çalışmalarına katılıp, bize omuz

versinler, bizde bu arkadaşlarımızın durumunu önümüzdeki genel kurul gündemine getirerek, görüşülmesini sağlarız. Aidat borcunu ödemeyen üyelere bildiriniz üzere defalarca yazı ile bildirdik. En son genel kuruldan önce taahhütlü yazı gönderilip, borçların ödenmemesi halinde üyelikten düşürüleceği bildirildi. Telefon mesajı ile yine bildirildi, buna rağmen yinede ödeme yapılmadı dedi. Son konuşmayı ise Divriği Kültür Vakfının Onursal Başkanı Arif Ali Atay yaptı. Atay konuşmasında, Vakıf Yönetimindeki 8 yıllık süre içerisinde 864 defa toplantı yaptığını, bir çok Divriğili ile tanıştığını bundan da çok mutlu olduğunu, Divriği Vakfının amacının Divriği ve Divriğililere hizmet olduğunu, bunda vakıf senesinde açıkça yazdığını, Vakfın mütevelli heyetinin herhangi bir maddi gelir sağlaması hukuka ve tüzüğe aykırıdır dedi. Vakıf tüm Divriğililerin vakfidır, bunu gözeterek Konukevimizin tabelasında Divriği Vakfı Konukevi değil Divriği Konukevi olarak düzenledik. Bu konunun çok önemli olduğu her Divriğilinin Vakfa sahip çıkması gerektiğini ve Vakfın hizmetlerinden her Divriğilinin yararlanma imkanı olduğu, belirlen Atay katılımcılara teşekkür ederek sözlerini bitirdi.

Ankara Haber: Fatma AKAY

Köy Dernekleri Aşure'de buluştu

Aşure Günü Köy Derneklerini buluşturdu. Mamak Tuzluçayırdı bulunan Kızılcaören, Yanlızsöğüt, Odur, Karasar, Üruk, Vartan ve Bahtiyar Köyü Dernekleri üyeleriyle buluşarak Aşure Günü düzenlediler

Ankara'da bulunan Divriği'nin Köy Dernekleri Aşure günlerinde buluştular. Mamak Tuzluçayır bölgesinde yoğunluklu olarak bulunan köy dernekleri üyeleriyle Aşure yediler. Odur, Karasar, Yanlızsöğüt, Mursal, Venk, Üruk, Kızılcaören köyleri başta olmak üzere

birçok köy derneği sırasıyla Aşurelerini pişirdi. Karacaören Köyü Derneği Başkanı Hülya Bozkurt Aşure günü dolayısıyla bir konuşma yaptı. Bozkurt Köy Derneğinin yaptığı hizmetleri daha güzel ve daha kalıcı yapmak için üyeleriyle ortak çalışmaların yapılmasını istedi. Hülya

Bozkurt derneğin köye hizmet götürmek için de çalışmalar yaptığını, köylülerinin bu hizmete ellerinden geldince yardımcı olduğunu ama daha çok işlerinin olduğunu üyelerine söyledi. Aşure Günü düzenleyen Köy Dernekleri zaman zaman komşu

dernekleri ziyaret ederek ortak sohbetler ettiler, neler yapacaklarını tartıştılar.

Ankara Haber: Fatma AKAY

Kongreler yapıldı, sıra çalışmada

Divriği'nin Kuluncak Köyü ve Bahtiyar Köyü Dernekleri Olağan Kongrelerini dernek binalarında yaptılar

Divriği'nin Köy Dernekleri dönem kongrelerini yapıyor. 2 yılda bir yapılan köy dernekleri yönetimleri ve başkanları zaman zaman yenilenerek nöbet değişimlerini yapıyorlar. Bahtiyar Köyü Derneği ve Kuluncak Köyü Derneği kongreleri yapıldı. Kuluncak Köyü Derneği yönetim kuruluna şu isimler seçildiler: Erdal Bozkurt, Başkan, Doğan Yeşilirmak 2. Başkan, Yusuf Sarıkaya (Sekreter) Yusuf Çermik (Sayman) Kibar Doğan (Üye) Denetim Kuruluna ise, Musa Doğan,

Mustafa Bozkurt ve Hasan Sarıkaya seçildiler. Bahtiyar Köyü Derneği Kongresi 20 Aralık'ta Tuzluçayır'daki dernek binasında yapıldı. Yapılan seçim sonucunda dernek başkanlığına, Kani Başge, 2. Başkanlığa Bünyümin Kocakaya, Sekreterliğe Gülkız Atmaca, saymanlığa Muharrem Yıldız, üyeliğe ise İsmail Gençtürk seçildiler.

Ankara Haber: Fatma AKAY

13. Turnuvanın şampiyonu SUSUZLAR

Divriği Kültür Derneği'nin düzenlemiş olduğu 13. Köylerarası Dostluk ve Barış İçin Futbol Turnuvası sona erdi. 13. Turnuva'nın şampiyonu Susuzlar Takımı oldu. Gol Kralı, Hasan Dilli - Beldibi 31 gol. 13. Turnuvanın Şampiyonu Susuzlar, 2'cisi Beldibi, 3'üncüsü Karakale, Centilmen Takımı ise Adatepe oldu.

13'cü Divriği Kültür Derneği Geleneksel Divriği Köyleri Halı Saha Futbol Turnuvası 3 Ocak 2010 pazar günü oynanan final karşılaşmaları ile sona erdi. 11 Ekim'de başlayan turnuvaya 32 takım katılmıştı. Turnuvanın şampiyonluk maçı Susuzlar ile Beldibi takımları arasında oynandı. İki takımın da birbirlerine üstünlük kurmada zorlandığı maçın ilk yarısı golsüz kapandı. İkinci yarının başlamasından hemen sonra Susuzlar'ın forvet oyuncusu Kıvanç rakip kaleye golü gönderdi. Bu golden sonra maçın tansiyonu daha da yükseldi. Maçın sonlarına kadar ataklarını ve gol pozisyonlarını artıran Beldibi Takımı golü bulamadı. Maç bu skorla bitti. Maçın bitiminden hemen sonra sahanın

içinde, Beldibi takımının bir oyuncusu şampiyon olamadıkları için gözyaşlarına hakim olamadı. Susuzlar (1)- Beldibi (0). Susuzlar 13. Turnuva'nın şampiyonluğunu ilan etmiş oldu. Maçın bitmesinin ardından sahaya davul-zurna alındı saatlerce şampiyonluk kutlaması yapıldı. Final karşılaşmasından önce bu turnuvanın organizasyon komitesi ile köy demek yöneticilerinin yer aldığı veteranlar karşılaşması yapıldı. Çekişmeli geçen karşılaşmada eski futbolculardan oluşan demek yöneticileri, komiteyi 6 - 4 yenerek formda olduklarını gösterdiler. Divriği Kültür Derneği'nin düzenlemiş olduğu 13. Köylerarası Dostluk ve Barış Turnuvası'nın Kupa şenliği

16 Ocak tarihinde Çağlayan Salon Figaro'da yapılacak. Bu gecede şampiyona ve dereceye giren takımlara kupaları verilecek.

KİMLER CENTİLMEN

13. turnuvanın centilmen futbolcuları şöyle bilirlendi, (Adatepe)Tuncer Cerrah, (Akmeşe) Barış Yıldırım, (Bayırüstü) Kahraman Aydoğdu, (Beldibi) Mehmet Demirkıyık, (Beyköy) Hüseyin Köklü, (Çakmaddüzü) Ali Haydar Aydınoğlu, (Çayören) Melih Kater, (Çamurlu)Müjdat Erdoğan, (Demirdağ) Yılmaz Ural, (Dikmeçay) Murat Can Karabudak, (Eğrisu) Ozan Şener, (Eskibeyli) Serkan Özkan,

(Gökçeharman) Ali Aydoğan, (Göndüren) Ümit Kılıç,(Güllüce) Deniz Öztürk, (Güvenkaya) Cihan Doğaner,(Höbek) Bektaş Havuz, (Karakale) Turgay Alişan,(Karşıkonak) Ali Ekber Sağlam, (Kekliktepe)Emrah Yardım, (Konak) Yusuf Esme, (Oğulbey) Yusuf Kalkan, (Ovacık) Cevahir Can Özcan (Ölçekli) Erdal Bakar, (Özbağı) Çağlar Sönmez, (Susuzlar) Kıvanç Tufan, (Yağbasan) Yılmaz Öksüz, (Yalınızöğüt) Taylan Narin, (Yazı) Kamber Özkan, (Yusufoğlu) Fatih Gürnlü oldu.

13. Turnuva'nın Gol Kralı, Hasan Dilli (Beldibi)31 gol. 13. Turnuvanın Şampiyonu, Susuzlar, 2'cisi, Beldibi, 3'üncüsü, Karakale, Centilmen Takımı, Adatepe.

2009 Yılında yaşadıklarımız

Öncelikle yerel yönetim seçimleri, toplumu (insanları)fazlasıyla mes.gul etti.Bu seçimler alışılmış usuller ve partilerin özel ve genel yapısı içinde yapıldı.Seçimler sonucunda ortaya çıkan gerçeklerden mutlu olan, geleceğe güvenle bakan insanlar olduğu gibi,geleceğinin ve ülkesinin güvende olmadığını düşünen bireyler çoğunluktadır.Bunların haklılık payı ortadadır. Parti teşkilatları bu gün beğenilmeyen ve yürürlükte olan yasa ve tüzüklere bile uymamaktadırlar. Zira partilerdeki uygulama aile şirketleri şekline dönmüştür.Delege seçimleri şimdi yurt çapında yeniden yapılmaktadır. İstisnasız her ilçede yönetimi elinde bulunduranlar bu seçimlerinde aile bireyleri ve ahabab dost ilişkilerini göz önünde bulundurarak çalışmaktadırlar.Yönetimler üyeleri haberdar etmeden üye kayıt listelerini askıya çıkarmadan, çıkarmıs, gibi beyan ederk kendi yandaşlarına el altından haber verilip delege belirlenir; bunun adınada seçim yaptım ve kayıtlı üyelerin özgür iradesi ile gerçekleş,tirdik derler.Uygulama böyle iken sonuçta sağlıklı yönetimler oluşması beklenemez.

2008 yılının sonlarına doğru başlayan dünyayı kasıp kavuran ekonomik kriz 2009 yılında Türkiye'yi derinden etkilemiştir. Her ne kadar iktidar dünyadaki ekonomik krizi bizi etkilemez dediyse de can evimizden vuran krize teğet geçmiştir demek pişkinliğini sergilemişlerdir. Oysaki krizinden en çok etkilenen ülkeler arasında olduğumuz gerçeği toplumsal hayatta ortaya çıkmıştır. 2009 da işsizlik le doğru orantılı olarak zamlar,gözaltı işkenceleri ve ölümler artmıştır. Eskiden zam zulum işkence işte faşizm sloganları atılırdı.Bu slogan şimdi uygulamaya geçmiştir. Ilımlı islamı ılımlı faşizana eyleme dönüştürüp sadaka toplumları yaratmışlardır. İktidar türban, anayasa, kürt, ermeni, alevi, roman açılımları adı altında içeriğini kendisinin bilmediği sözüm ona demokratikleşme hareketi içersine girdi.Bu açılımlar içerisinde toplumun kanayan yarası olan kürt açılımı başarısız iletişim yüzünden çıkmaza girmiştir. Bu arada alevi çalıştayı yapıldı. Son toplantıya bu açılımla uzaktan yakından ilgisi bulunmayan açıkcası düşmanlık yapan kişiler dahil edilerek bunuda kendi amaçlarında kullanmışlardır. 2009 Yılında biri bizi hem gözetledi hemde dinledi.Bu arada yasama,yürütme yargı erkelri arasında huzursuzluk yaratılarak iktidara tek hakim olabilmek için kendi yandaşlarını oluşturmuştur ve bütün erkelre hakim olma koşulları yaratmaya çalışmaktadır. Sonuç olarak hem ökemeizin hemde insanlarımızın 2010 yılında daha güvenli ve daha huzurlu bir yıl geçirmesi dileğ'imizdir.

Kişiliğinizle sanatınız aynı terazide olmalı

Nurettin Özcan Divriği'nin yetiştirdiği genç bir sanatçı. 20 yıldan daha fazla bir zamandır türküler söylüyor, konserlere çıkıyor Programlar yapıyor. Yaptığı besteleri Güler Duman'dan Burhan Çağan'a kadar birçok sanatçı okudu.

>>> Söyleşimizi klasik bir soruyla açalım. Sizi tanıyabili miyiz? Nurettin Özcan kimdir?
Divriği Yuva Köyü'nde doğdum.1964 doğumluyum.

>>> Herkes türkü söyler >>> Herkes türkü söyler, ama bazıları sahneye çıkar, diye bir söz var. Siz bu söze inanıyormusunuz? Her türkü söyleyen sanatçı olamaz mı?
Her türkü söyleyen sanatçı olamaz. Sanatçı olmak kolay değildir. Sadece türkü ve şarkı söylemekten ibaret değildir sanatçılık. Yaptığınız ve ürettiğiniz şeylerle, durusunuz kimliğiniz, kişiliğiniz verdiğiniz mesajlar çok önemlidir.Yani sizi dinleyen insanlara geçirdiğiniz duygu çok önemlidir. Sanat bir terazi gibidir. Kişiliğinizle sanatınız aynı terazide olması lazım bir tarafı eksik olursa batarsınız.

tanıştınız? Kaç yıldır müzikle ilgileniyorsunuz?
İlkokul 4. Sınıfta öğretmenim saz çalardı. Saz sesini duyduğum anda etrafımdaki herşeyi unutturdum. Korkunç bir merakım vardı. Kırkaltı yaşındayım artık siz hesaplayın kaç sene olduğunu. Espiri bir yana 30 sene oldu.Türkiye'de çok isimli sanatçılara bağlamamla eşlik ettim.

>>> Neler yapıyorsunuz? Nereelerde sahne alıyorsunuz? Dinleyicilerinize sesinizi nasıl ulaştırıyorsunuz?
Türkü barlarda çalışıyorum. Bir çok ünlü isim ve ünlü sanatçı tarafından 100'e yakın eserim okundu. Bunların bir çoğuda gündemde olan türküler

>>> Güzel besteleriniz var. Bir de sizden duyalım isterseniz. Hangi besteleriniz var? Bu bestelerinizi hangi sanatçılar okudu?

Ceylan, Burhan Çağan, Arzu, Türkü, Emre Saltık, Güler Duman, Seher Dilovan, Özcan Türe, Mustafa Özarslan, Yağız, Hüseyin Uğurlu (Kel Hüseyin) Seyfi Doğanay aklıma şu anda daha gelmeyen isimli ve isimsiz bir çok sanatçı yaptığım besteleri okudu. En çok bilinen bestelerim ise, Yalan Oldu Benim Ömrüm, Gün

Nurettin Özcan

Görmeyesin, Düş Kötüye, Evin Ocağın Yıkıla, Daha Ne Gele Başıma, Banamı Düştü, Sunam.

>>> Kaset ve CD çalışmalarınız oldu mu?

Bundan önce bir kaset çalışmasını grub olarak yaptık. Erdal Erzincan, Nurettin Özcan ve Atilla Meriç. Daha sonra 4 tane daha kasetim oldu ama bu kasetlerde genelde anonim türküler okuduğumuz için çok fazla ses getirmede kendi son yaptığım kasette bir adet klip çektik maddiyatsızlıktan dolayı yayınlamadık. Şu anda öyle inanıyorumki 2010'un en iyi kasetlerinden biri olacağımı umduğum bir kaset çalışması yapıyoruz. Şubat'ın sonu mart'ın 10 ve 15 arası piyasada olacak inşallah.15 eser var kasette 14 tanesi Şahan Gökbakarın 1 tane bana ait "Anam" isimli çok güzel bir eser.Bir eserinde sözleri Celali Doğan abimin müziği kendime ait olan" Hamit Emmi Hamaldı" isimli bir türkü okudum.Öyle umuyorumki çok güzel şeyler olacak Tabi takdir dinleyicilere ve siz değerli dostların desteğiyle.

>>> Halk müziğinin dününü ve bugününü karşılaştırıp yorumlayacak olursanız, neler söylemek istersiniz?

Bugün mü dün mü daha iyiydi?

Tabiki dün daha iyiydi. Dündeki Doğallık bugünde yok dündeki samimiyet bugünde yok çalıntı çırpıntı sözlerle eserler üretiliyor bunun nendenide teknoloji çağının çok gelişmiş olması, doğallıktan koptuk 10 haneli bir köyde radyo yok televizyon yok iletişimle ilgili hiç bir şey yok, o adamın aşkının sevdasının doğallığının dilinden döküldüğü gibi yazıyordu hiçbir şeyden etkilenmeden ve hiçbir şeye bağlı kalmadan, sadece ve sadece kendi duygusunu ve yüreğini ortaya koyuyordu o gün sevdalar, aşklar daha samimiydi samimi olan herşeyde yapılan ve üretilen herşey samimi olur

>>> Anadolu'da Halk Müziğini Yorumlayan ve söyleyen yüzlerce ozan var. Sizi etkileyen ozanlar varmı? Varsa neden etkiler?

Benim örnek aldığım ve hayran olduğum ozanların başında PİRSULTAN ABDAL gelir. O bir tanedir. Çünkü kalemimi ve yüreğini hiçbir şeye değişmemiş koskoca bir değerdir. Onların yolundan gelen daha sonraki ozanlarımız rahmetli olduktan sonra da yaklaşık 10 kıta şiir yazdığım Mahzuni ŞERİF'dir. Nedenleri ise biraz

önce dediğim gibi yüreğini ve kalemini onurunu duruşunu kimliğini maddiyata asla değişmemiş olmalarıdır MAHZUNİ Şerif. Yobazlığın ve kafatascılığın hat safhada olduğu dönemde "Bıyığı Kitabı Yıgmış Önüne Beni Vuracakmış Bak ite Hele" demiştir. Ama bugün aynı türküyü okuyanlar bıyığı değilde bir Yığın Kitabı deyip duruşunu ve kimliğini saklayan insanlar vardır. Ona olan hayranlığım bu yüzdendir. Pirsultan'ı ile bir beyit söyle içinde şah kelimesi geçmesin seni asmalıyım dedikleri zaman " Sizde Şah Diyeni Asarlarsa, Bende bu yayladan Şaha giderim" diyecek kadar yürekli bir ozandır o yüzdendir hayranlığım.

>>> Halk Müziği diyoruz da, halk gerçekten müzikten anlıyormu? Halktan beklediğiniz ilgiyi görüyorsunuz mu?

Aslında halkın bir suçu yok. Biraz önce dediğim gibi 470 yıl önce ölmüş bir Pir Sultan hala halk müziğinin bel kemiğidir. Doğru şeyler üretilmiyor, insanlara ne veriseniz insanlar onu tüketir. Bunu sınıflandırmamakta lazım. Nesil değiştikçe alışkanlıklarda değişmeye başlıyor. Teknolojiyle birlikte de batılılaşıyor, doğallıktan uzaklaşıyor. Her nesil kendi yaşadıklarını dile getirir. Ben bir besteci olarak Mahzuni Şerif'in veya Pirsultan'ın veya gözleri hiç görmediği halde müziği çok iyi anlayan ruhunda ve yüreğinde müzik aşkı bulunan Aşık Veysel'in duygularını yeni nesil bestekarlar üretmezler. Her nesil kendi ozanını ve yazarını yaratır.

>>> Son olarak neler söylemek istersiniz?

Divriği Gazetesi'ne ve gazeteyi çıkaran dostlara saygı ve sevgilerimi sunarım. Bizim gibi yeni nesil müzik üreten insanlarımız gazetemizin sayfalarını açması ne güzel. Bu kültürün taşıyıcılarına selam olsun. Biz toplum olarak örgütlenip biri birimize her zaman sahip çıkıp her zaman desteklersek bu kültür ilelebet sürüp gidecektir. onun için örgütlenmek çok önemlidir ... Tekrar Saygılarımı

İşletmenizin Güvenliğini Tehlikeye Atmayın...

- CCTV Kamera Sistemleri • Access (Erişim) Kontrol Sistemleri • Parmak İzi Sistemleri
- Personel Devam Kontrol Sistemleri (PDKS) • Kart Basma Sistemleri
- Kapı ve El Tipi Metal Detektörleri • Turnikeli Geçiş Sistemleri • X-Ray Cihazları
- Trafik Bariyerleri ve Otopark Sistemleri

YAKOTECH

bilguard

guardex

idprint

QMS

neron

Bilmak Elektronik Kontrol ve Güvenlik Sistemleri San. ve Tic. Ltd. Şti.
Hürriyet Mah. Yurt Sokak No: 42 Kat: 5
Çağlayan - Kağıthane / İSTANBUL
Tel: 0 212. 225 80 50 pbx Fax: 0 212. 234 46 02
bilmak@bilmak.com.tr www.bilmak.com.tr

bilmak
security systems

Renk Ajans

Renk Ajans 1987'nin Ocak ayında çalışmaya başladı. Kuruluşunda üç ilke saptandı. Birincisi müşteri kavramı yerine dost kavramı kondu. İkincisi kazandırarak kazandırmak zorunluluğu getirildi. Üçüncü ise iş kolumuzdaki teknolojik gelişmeler günü gününe izlenecek ve mutlaka en son teknolojiyle çalışılacak ilkesiydi.

Bu üç ilkeden ve teknolojiyi yakından takip etmekten hiç vazgeçmeden verdiğimiz hizmetlerimiz:

- Kitap, dergi, Broşür ve Katalog tasarım ve basımı,
- Gazete ve dergi ilanları,
- Afiş tasarım ve basımı,
- Tanıtım kampanyaları ve organizasyonları,
- Web tasarımı,

Bunların dışında, bilim, kültür ve sanat çevreleriyle kurulan sıcak ilişkiler, sunduğumuz projelerin başarıyla sonuçlanmasına neden olmuştur. Bunlar arasında **Kültür Bakanlığı'na Şehir Prestij Kitapları'nı, İnsan Hakları Kitapları'nı; İSKİ'ye İstanbul Su Yolları Kitapları'nı** sayabiliriz. Bu eserlerin tüm sorumluluğu, yani yazım, fotoğraflanması ve hazırlanıp basılması Renk Ajans'a aittir.

RENK AJANS, DİVRİĞİ GAZETESİ KURULUŞUDUR.

Nakilbent Sok. No:41/1 Sultanahmet - İSTANBUL Tel: (212) 516 29 84 - 458 82 16 e-mail: info@renkajans.com.tr